

پۆل و پشكدارى ههزبانیهكان له شارستانیهتی ئیسلامیدا (923-648/ 1517-1250ن)

سهردهمی مهمالیکی دهریایی و چهركهسییهكان

لیكۆئینهوهیهکی میژوی شیكاریه

د. حسین عبدالرحمن حسین

Hussen@uor.edu.krd

بهشی میژو، کۆلیژی زانسته مروڤایهتییهكان، زانکۆی راپهرین، رانیه، ههریمی کوردستان، عێراق.

پوخته

ههزبانیهكان وهك هۆزێکی گهوهری كورد له سهدهكانی ناوهراست، پشكدارییان له بنیاتنانی دهسهلات و بهرپوهبردندا كردوه، تهنا ته تانویانه میرنشینی سهربهخۆ، له چوارچێوهی خانهی ئیسلامی دابمهزینن، وهلی بهمهوه نهوهستاوان، ههزاران کیلومهتریان برپوه، رویان له ولاتانی شام و میسر كردوه، لهوی له دهسهلاته یهك له دواى یهكهكاندا، بهشدارییان له بهرپوهبردنی ولات له لایهك و گهشهپیدانی زانستهكان له لایهکی دیکه دا كردوه، لهو سۆنگهیهوه دیقچون و گهنگهشهی پشكدارییان له پوژگاری دهولهتی مهمالیکی دهریایی و چهركهسییهكاندا كردوه.

تویژینهوهكه له دهروازه و دو تهوهری سهههکی پیکهاتوه: له دهروازه دا دیقچون و گهنگهشهی ناوی ههزبانى و شوینی جوگرافی و گوزهریك بهنیو میژوی سیاسی ههزبانیهكان بهگشتی كراوه، چونكه یهكه م رابونی سیاسی و سهربازی خویان له كوردستان دهستپیکرد. له تهوهری یهكه م دا پۆل و پیگهی ههزبانیهكان له كایهی كارگیڕی و زانستی و بواری ئهدهبی، له پوژگاری دهسهلاتی مهمالیکی دهریایی خراوه تهرو، چونكه له گهڵ نهمانی دهسهلاتی ئهیوبیهكان، ههزبانیهكان له پیشكهشكردنی خزمهتگوزاری زانستی و كارگیڕیدا بهردهوام بون. له تهوهری دوهمدا پشکی ههزبانیهكان له كایهكانی كارگیڕی و زانست و بنیاتنانی ئاواكاریدا

له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی مه‌مالیکی چه‌رکه‌سیدا خراوه‌ته‌پرو. تیبینی ئه‌وه ده‌که‌ین، که له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌زبانیه‌ کورده‌کان گرنگیان به‌لایه‌نی ئاواکاری داوه، بۆ نمونه دروستکردنی مزگه‌وت و شوینه زانستییه‌کان و ته‌نانه‌ت ئه‌و شوینه‌یه‌ی که به‌ ناوه‌کانیان ناسراون، که له‌ناویاندا هه‌ندی شوین هه‌یه، ناویکی هه‌زبانی دراوه‌ته پالی، به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانیته‌ بۆچی به‌کارهاتوه، وه‌لی پێویسته ئه‌وه له‌به‌رچاوبگرین، که ئه‌و هه‌زبانیه‌ی له‌سه‌رتاوه خزمه‌تیانکردوه، کار و کرده‌وه‌کانیان بۆته شارپی بۆ ئه‌وانه‌ی دوا‌ی خۆیان.

کلێله وشه‌کان: هه‌زبانیه‌کان، مه‌مالیکی ده‌ریایی، مه‌مالیکی چه‌رکه‌سی، شارستانییه‌ت.

پیشه‌کی

پێویسته ئه‌وه بلبین، که هه‌یشتا کۆمه‌لگای کورد و خویندکارانی به‌شی میژوی زانکۆکانی کوردستان به‌تایبه‌تی، له‌ دیروکی کورد له‌ سه‌ده‌کانی ناخین و پشکارییان له‌ شارستانییه‌تی ئیسلامیدا که‌مئاگان، ده‌شی ئه‌مه بۆ چه‌ند هۆکاریک بگه‌رپه‌ته‌وه: یه‌که‌م- میژوی کورد له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، هه‌یشتا په‌رش و بلاوه و لیگه‌رانی زۆری ده‌ویت، تا ده‌گه‌ی به‌ ئامانج.

دوهم- زۆربه‌ی توێژینه‌وه‌کان به‌ زمانی عه‌ره‌بین، که به‌شی زۆری خویندکاره‌کانمان زمانه‌که نازانن. سێیه‌م- فره‌چه‌شنی پشکی کورد له‌و شارستانییه‌ته‌دا زۆره، به‌خویندنی بابه‌تیک به‌ ناوی کورد له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، له‌ قوناغی سێیه‌می به‌شی میژو، ناتوانیته‌ ئه‌و سه‌رده‌مه به‌ خویندکار ئاشنابکریت، له‌و دیدگایه‌وه ده‌مانه‌ویت فی‌رخوازیی کورد ئاشنای به‌شیکی بچوک له‌ شارستانییه‌تی باپیرانیان بکه‌ین.

ئهم توێژینه‌وه‌یه له‌ خالی کۆتایی دو توێژینه‌وه‌ی دیکه ده‌ستپه‌ده‌کات که ئه‌وانیش: (احمد عبدالعزیز محمود: الامارة الهذبانیه الكرديه فی أذربيجان وأربیل والجزیره الفراتیه من (293-656هجری/905-1258میلادی) و (الیاس أحمد کریم: الدور السياسی والحضاری للهذبانین فی الدولة الايوبیه)، هه‌روه‌ها توێژینه‌وه‌ی (قادر محمد حسن: إسهامات الكرد فی الحضارة الاسلامیه (دراسه عن دور الكرد الحضری فی مصر و بلاد الشام خلال عهد الممالیک البحریه 648-784هجری/1250-1382م)، توێژینه‌وه‌ی (کامل اسود قادر) به‌ناونیشانی (دور الكورد الحضاری فی مصر وبلاد الشام خلال عهد دولة الممالیک الجراکسه)، هه‌ریه‌که‌یان ماوه‌یه‌کی توێژینه‌وه‌که‌مان ده‌گرنه‌خۆ، که به‌گشتی له‌سه‌ر به‌شداری شارستانیانه‌ی کورد نوسراون، بیگومان ئه‌م توێژینه‌وانه پر که‌ک و سودبه‌خشن، به‌لام ئه‌وه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ی ئیمه جیا‌ده‌کاته‌وه بریتیه‌ له‌وه‌ی توێژینه‌وه‌که‌مان تایبه‌ته به‌ رۆلی تاکه‌کانی هۆزی هه‌زبانی له‌ شام و میسر له‌سه‌رده‌می فه‌رمانه‌ه‌وایتی مه‌مالیکی ده‌ریایی و چه‌رکه‌سییه‌کان، که ده‌چیته‌ چوارچێوه‌ی توێژینه‌وه‌ی ستونی، که له‌ میتۆدی زانستییدا له‌ کاره په‌سنکراو و پێویستکراوه‌کانه.

گرنگی بابتهکه:

بئگومان هه مو بابته تیکى زانستی گرنگی و تاییه تمهندی خوی ههیه، ئەم بابته ش بۆ میژوی کورد گرنگ و پێویسته، چونکه دهرخستنی میژوی تاکهکانی هۆزی هه زبانییه له دهرهوهی نیشتمان و زیدی باپیرانیان، که دهمیکه نه یارانی کورد به مه بهست کوردیان وهک گه لیکى ناشارستانی و بی میژو کردۆته ئامانج، له ژیر ئه و تیروانینه دا، قهرکردن و ویرانکردنی نیشتمانه که یان له میژوی ناوه راسه و نویدا زۆر و مایه ی لیورد بونه وهیه.

هۆکاری هه لێژاردنی بابتهکه:

هه لێژاردنی ئەم بابته، دهگه رپته وه بۆ نه بونی توێژینه وهی زانستی تاییهت به پۆلی هه زبانییهکان، له دهوله تی مه مالیکى دهریایی و چه رکه سییهکان له لایهک، لاکردنه وه له به شیکى گرنگی پێرپی شارستانیان له سه دهکانی ناوه راسه له لایهکی دیکه.

ئامانجی توێژینه وهکه:

ئامانجی توێژنه وهکه، خرکردنه وه و وه سه ریه کنانی دهقه پهرش و بلاوهکانی په یوه ست به هه زبانییهکانه، له سه رچاوه میژوییهکانی سه دهکانی ناوه راسه، به ئامانجی رمان و رانانیان به یه کتری و هه لێنجانی پشکی شارستانیانه ی هه زبانییهکان، له به ره و پێشبردنی خانه ی ئیسلامیدا، تا وهکو خوینه ران ئاشنای کاروانی شارپی له بیرنه کراویان بن.

رێبازی زانستی توێژنه وهکه:

له م توێژینه وهیه دا رێبازی لیکۆلینه وهی زانستی میژو په یره وکراوه، به وهی زانیارییهکان له سه رچاوه بنه ره تییهکان وه رگیراون، پاشان به راوردکاری کراوه له نیوان ئه و سه رچاوانه ی زانیاری هاوشیوه و وهکیهکیان تۆمار کردوه، له لایهکی دیکه ژینده رهکان به کارهینراون بۆ شرۆقه کردن و ته واوکردنی زانیاریهکی ته واونه کراوه، به مه ش میتۆدهکانی (گێرانه وه و به راوردکاری و شرۆقه کردن) په یره وکراوه.

گیشه و گرفتى توێژینه وهکه:

گرفتى توێژینه وهکه له وه دایه، سه رچاوه بنه ره تییهکان زانیاری کورت و ته واونه کراویان په یوه ست به که سایه تییه کوردییهکان خستۆته رو، هه ندی جاریش زانیارییهکان به جۆریک تیکه لن، روداوه میژوییهکانیان له پوی ریزه بندی کاته وه زهحمهت کردوه، له لایهکی دیکه ماوه ی توێژینه وهکه زۆره، که دهکاته (274) سال له فه رمانه وهایی مه مالیکهکان له شام و میسر، هیلاکی زۆری ویستوه، تا وهکو له و ماوه دور و درێژه، زانیارییه که مهکانی په یوه ست به و هۆزه کۆبه یینه وه، له چوارچیوه ی بابته تیکى سه ره به خو بیخه یینه رو.

پرسی توێژینه وه:

گهره‌کمانه پرسگه‌لیکی میژوی له‌مه‌ر هۆزی هه‌زبانی و تاکه‌کانیان له غوربه‌ت بوروژنن، به‌وه‌ی ئەمانه چۆن له‌دوای نه‌مانی ده‌سه‌لاتی ئەیوبیه‌کان، که هاوزمان و له‌په‌گه‌ز و سه‌ربه‌هه‌مان هۆزبون، توانیان له‌ژیر سایه‌ی ده‌سه‌لاتی مه‌مالیکه‌کاندا بمیننه‌وه؟ چۆن به‌شدارییان له به‌په‌یه‌بردنی داموده‌زگا‌کانی ده‌وله‌ت کرد؟ له پینشقه‌چونه زانسییه‌کاندا رۆلیان چیبوه، ئەو په‌هه‌ندانه چین وای له میژونوسان کردوه زانیاری ده‌باره‌ی هه‌زبانیه‌کان تۆماربکه‌ن؟

پیکهاته‌ی توێژینه‌وه‌که:

توێژینه‌وه‌که له ده‌روازه و دو‌ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی پیکهاته‌وه: له ده‌روازه‌دا دیفچون و گه‌نگه‌شه‌ی ناوی هه‌زبانی و شوینی جوگرافی و گوزه‌ریک به‌نیو میژوی سیاسی هه‌زبانیه‌کان به‌گشتی کراوه. له ته‌وه‌ری یه‌که‌مه‌دا رۆل و پینگی هه‌زبانیه‌کان له کایه‌ی کارگیژی و زانستی ئایینی و بواری ئەده‌بی، له رۆژگاری ده‌سه‌لاتی مه‌مالیکی ده‌ریایی خراوه‌ته‌پو. له ته‌وه‌ری دوهم دا پشکی هه‌زبانیه‌کان، له کایه‌کانی کارگیژی و زانستی و بنیاتانی ئاواکریدا خراوه‌ته‌پو، له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی مه‌مالیکی چه‌رکه‌سیدا.

ده‌روازه: هه‌زبانیه‌کان و میژوی ده‌رکه‌وتیان

له پێرپی دیروکی کورداندا، هۆزه‌کان پینگیه‌کی گه‌وره‌یان، له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راست هه‌بوه، به‌هۆی چالاکی و لیتوانینیان له کایه جیاجیاکانی وه‌گه‌رانی ژیا‌رییدا، یه‌کیک له‌وه‌ هۆزانه هۆزی گه‌وره‌ی هه‌زبانیه‌، که ناویکی دیار و میژوییه‌کی پرشنگاریان هه‌یه، به‌هۆی به‌رسفدانه‌وی نه‌یارانیان و بنیاتانی ده‌سه‌لاتی خۆجی و ده‌به‌رپاچونی تاکه‌کانیان له بواری زانسته ئایینییه‌کان و وێژه و ئەده‌بیاتی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، چ له مه‌له‌که‌تی خۆیان یاخود دور له زیدی باپیرانیان، له‌وه‌ دیدگایه‌وه‌ شه‌ن و که‌وی به‌شداریا‌نه‌یان له کایه‌ی سیاسی و نه‌خشکردنی میژوی کورد له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست ده‌که‌ین، به‌ئامانجی بیره‌یتانه‌وه‌ و گریدانه‌وه‌ی زنجیره‌ی میژوی هه‌زبانیه‌کان له سه‌رده‌مه جیاجیاکان، به‌تایبه‌ت له شام و میسر، بۆئه‌وه‌ی خۆینه‌ر ئاشنای ئەو میژوه‌ بیته‌، که به‌شیکه له‌شارستانییه‌تی کورد له‌چوارچۆیه‌ی شارستانییه‌تی ئیسلامییدا.

رۆلی هه‌زبانیه‌کان له پێرپی میژودا

دیروکی دیرینی هه‌زبانیه‌کان و گۆرپانکارییه‌ زمانی و زاراوه‌یه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ وشه‌ی (هه‌زبانی) مشتومپی جیاوازی لای توێژه‌ران هه‌ناوه‌ته‌ ئاراوه، هه‌روه‌ک وتراوه له ناوی (حدیاب)ی کۆنی هه‌ولیر وه‌رگیراوه (128-129, 1953.minorsky)، یاخود له (هه‌زانی، خیزانی) وه‌رگیراوه، که هۆزیکێ کورد بوه، له‌نیوان هه‌ولیر و ئازهربیجان ژیاون و هۆبه‌یان له‌لای ئشنه (ئاران) بوه (البدلیسی، 2001، 173، هامش رقم(2)، به‌دیفچونیکێ دیکه وشه‌که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ (هه‌زبه‌نی یان ئەزبه‌نی) (زکی، 1945، 167)، که له‌زمانی کوردیدا به‌واتای گه‌وره‌م یان به‌نده‌ی تۆم (سیدی أو أنا عبدک) هاتوه، که‌وا له‌لای کرمانجی باکور، له‌لای

كوردە بادىنىيەكان ئەم وشەيە تا ئىستاش بەردەوامە (النقشبندى، 1984، 109)، بە ئاخافتنى توپزەرىك ئەم بۆچونەى كۆتايى نزيكە لە ئەسلى وشەكە (محمود، 2001، 40)، بەدىدى ئىمەش ئەم بۆچونە لە راستىيەوە نزيكتەرە، بە بەلگەى ئەوەى وشەى (ئەزبەنى) لە ناو سۆرانىەكانىش ناسراوہ و بەتايبەت لاي ئەوانەى بەشدارىيان لە شۆرەشى ئەيلولدا كردوہ، لە ھۆگرى و پىڭگىرىيان بۆ رىبەرى شۆرەشەكەيان ئەم دەستەواژەيە بەكاربراوہ.

لەلايەكى ديكە وشەى (ھۆزبان)، كە لەزمانى كوردىدا بە واتاي ھۆز (قبيلە) يان عەشیرەت دىت، يان بەواتاي خاوەن دىت، بەنمونە سەرۆكى ھۆز (صاحب قبيلە)، واتا (ھۆزبان) سەرۆكى ھۆز يان سەرۆكى عەشیرەت دەگەيەنىت، كە كۆمەلە خەلكانىكى لەژىر دەست دايە و بەيەكەوہ دەژىن (رسول، 2001، 62؛ محمود، 2001، 40).

سەبارەت بە چۆنىەتى گۆرانى وشەكە ديسان جياوازي ھەيە، چونكە لەسەرچاوہكاندا بە چەندىن شىوہى جياواز ھاتوہ، وەك (الھذبانىة) (المسعودى، بدون تاريخ، 78؛ ابن الأثير، 1987، ج 8، 284) والھدائىنىة (مسكوية، 2000، ج 6، 219) والھذيانى (ابن حجر العسقلانى، 1972، ج 6، 100) والھذانىة (النويرى، 1423ھ، ج 26، 124) والھذبانى (الكتبى، 1980م، ج 20، 385)، لەراستىدا جۆرىك لەئالۆزى ھەيە لەساغكردنەوہى دروستى وشەكە و رايەكى يەكلاكەرەوہ نىيە، ئەوہش دەگەرپىتەوہ بۆ نەبونى بەلگەى دروست و تەواو، وەلى جياوازي لە رىنوسى وشەكە لە سەرچاوہكاندا، بەدىدى ئىمە دەگەرپىتەوہ بۆ دو ھۆكارى سەرەكى: يەكەم: دەشى ھۆكارەكە تەكنىكى بىت و لەكاتى تۆماركردنى ناوہكان بە ھەلە نوسرابن، بەھۆى ئاشنانەبونى ئەو مېژونوسانە راستەوخۆ بەھۆزى ھەزبانى. دوہم: لەكاتى وردبىنى كردنى دەستنوسەكان (مخطوطة) بەھەلە ناوہكە خويندرايىتەوہ، بەھۆى كۆنى و تىكچونى لاپەرە و خەتەكە.

ئەمە وايكردوہ ناوى ھەزبانى بەشىوہى جياجيا لەسەرچاوہ مېژوييەكان تۆماركرايىت، بىگومان ئەم جۆرە ھەلانەش لە سەرچاوہ مېژوييەكانى سەدەكانى ناوہراست كەمنىن.

ديارىكردنى شويىنى نىشتەجىيونى ھەزبانىيەكان كارىكى ئاسان نىيە، بە بەلگەى فراوانى رۆبەرى جوگرافىايى بلاوبونەوہيان، بۆيە دەبىت لەو سەرچاوانە وردبىنەوہ، كە ئاماژەيان بە ھۆزە كوردىيەكان لەسەدەكانى ناڤىن كردوہ، لەنمونەى مېژونوسى ئىسلامى (المسعودى) ئاماژەى بە ژمارەيەكى بەرچاو لە ھۆزە كوردىيەكان كردوہ، ھەزبانىش يەككە لەوانە (مروج الذهب، 2005، ج 2، 108)، كە لە رۆبەرىكى بەرفراوانى جوگرافىايى كوردستاندا بلاوبونەتەوہ، ھەلەبەتە ئەم پەرتوبلاويەيان دەشى پەيوەندى بە گەورەيى ھۆزەكەوہ ھەبىت، كە فرەلق بوہ (اليونىنى، 1992، ج 1، 37)، بەنمونە رەوادى لە ئازربىجان (ابن حوقل، 1938، ج 2، 336؛ ابن خلكان، 1994، ج 7، 139؛ اليونىنى، 1992، ج 1، 37) و مارانىيەكان لە خواروى موسل

نیشته جیبون (المنذری، 1984، ج 2، 156؛ ابن خلکان، 1990، ج 3، 242)، هرچی میژونوسی دیار و به ئاگای ناوچهکانی موسل و دهوروبه ریه تی ده لیت: "شوینی نیشته جیبونی هه زبانییه کان بریتیه له جه زیره و موسل" (ابن الاثیر، 1987، ج 6، 426)، ئەمه جگه له وهی هه ریه که له ناوچهکانی (سهلماس، ئورمیه، شنۆ و مهراغه، ئه رده بیل و ته بریز) به مه لبه ندی بلاوبونه وه و شوینی نیشته جیبونی هه زبانییه کان دیاریکراوه (ابن الاثیر، 1997، ج 6، 547-548؛ ابن خلدون، 1981، ج 3، 444)، هه روه ها ناوچه ی جه زیره ی فورات و دهوروبه ری سنوری موسل وهک زیده ی په سه نی نیشته جیبونی هه زبانییه کان ده ستیشانکراوه (ابن حوقل، 1938، ج 1، 228؛ النقشبندی، 1984، 109-110؛ أبوبکر، 1919، العدد (24)، 328)، له کوواری ئه و دیرانه دا ده توانین بلیین سنوری جوگرافیای هه زبانییه کان له زیی گه وره و موسله وه درێژده بیته وه بو نازربيجان.

دهرکه وتیان له میژوی سیاسیدا

وهک چون شوینی جوگرافی هه زبانییه کان به سه ر ناوچه گه لیکي جیاواز دابه شکرده، به هه مان شیوه پۆلی سیاسی و سه ربازیشیان له ناوچه یه که وه بو ناوچه یه کی دیکه جیاوازه، که ده شی سروشتی جوگرافیا و په وشى سیاسی پوژگار، کاریگه ری له سه ر تیروانین و بیرکردنه وه یان بو په نگریژیان له شارستانییه تی سه ده کانى ناوه راست هه بویت، وهک میژوی مارانی و په وادی که له بنه په تدا هه زبانی، ده ستیکی رابونی سیاسی هه زبانییه کان بو سالی (293ک/905ز) ده گه ریته وه، کاتیک خه لیفه ی عه بباسی (المکتفی بالله) (289-295ک/901-907ز) هه لسا به دانانی (الأمیر أبا الهیجاء عبدالله بن حمدان بن حمدون التغلبي العدوي) (ت316ک/929ز) وهک والی موسل، هه رچه نده هه زبانییه کان به رسقی نارازیبونیان دا، به لام گوینیان لینه گیرا، بویه کاتیک والی ناوبراو ده ستبه کاربو، (محمد بن بیلال) ی هه زبانی سه رکرده تی هۆزه که ی گرت هه ستو، بریاری پوهه پوبونه وهی سه ربازی دژ به (أبا الهیجاء) دا، به مه جهنگ له سه ر پردی خازر له نیوانیان رویداوه، جهنگ و ململانینان کو تایی نه هات، تاوه کو دواچار خیلافهت سوپایه کی بو یارمه تیدانی والی موسل نارد، ئەمه کاریگه ری راسته وخوی له سه ر جهنگاوه رانی هه زبانی هه بو، به به لگه ی ئه وهی نه یانتوانی چیتر به رگری بکن، خودی (محمد بن بیلال) له گه ل هۆزه که ی به ره و (چیا ی سلق⁽¹⁾) و هه ری می چیا رایانکرده (ابن اثیر، 1997، ج 6، 547-548؛ ابن خلدون، 1981، ج 3، 444)، به مه رابونی هه زبانییه کان سوتماک بو، ئیدی له میژوی سیاسی هه زبانییه کان، جگه له خزمه تی سه ربازی لای ده سه لاتدارانی غه یره کورد، رودا و جولانه وه یه ک نابینین تاوه کو ناوه راستی سه دی (4ک/10ز)، کاتیک لقی په وادی هه زبانی میرنشینی په وادیان دامه زراند، ماوه یه کی زور به سه ر به خوپی حوکمی ناوچه ی نازربيجانیا ن کردوه، خاوه نی پایته خت و دراوی خویان بون و خه لیفه ش ناچار بوه دان به سه ربه خوینیان بنیت (بروانه: زکی، 1937، 29-52؛ حسن، 2011،

36-39)، تیره‌کانی هه‌زبانى له هه‌رشوینیک بوبن، شوین په‌نجه‌یان به‌میژوی سیاسی و ژیارى سه‌ده‌کانى ناوه‌پاسته‌وه دياره، به‌به‌لگه‌ی په‌وادیه‌کان، که وهک تیره‌یه‌کی ئه‌و هۆزه له ماوه‌ی سالانى نیوان (337/ک/948ز) تاوه‌کو (463/ک/1070ز)، پۆلى سیاسی و شارستانیان له‌شارى مه‌راغه و ده‌وروبه‌رى له‌ئاستیکى به‌رزدا بوه (پروانه: زکی، 1945، 29-56؛ موکریانى، 1962، 57؛ النقبندى، 1984، 183)، چونکه په‌وادیه‌کان له‌ناوچه‌ی ئازربيجان نيشته‌جیيون و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکى سیاسی سه‌ربه‌خۆ بون (ابن اثیر، 1997، ج8، 116؛ ابن خلکان، 1994، ج7، 139).

هه‌رچی هه‌زبانیه‌کانى هه‌ولێر (اربل)ن، هه‌لسان به‌ بنیاتنانى میرنشینی هه‌زبانى له‌سالى (437ک- 1139-1046/534ز)، پۆلى گرنگیان له‌میژوی سیاسیدا گیرا، سه‌ربه‌خۆبون و له‌لایه‌ن خیلافه‌ت دانیاپیانراوه، له‌بواری شارستانییدا میژویه‌کی ده‌وله‌مندیان هه‌یه (بۆ زانیاری زیاتر پروانه: محمود، الامارات الهذبانية الكردية فى أذربيجان وأربيل والجزية الفراتية من (293-656هـ/905-1258م)، وهلى له‌پال ئه‌وه‌دا هه‌ندیک له‌ تیره و بنه‌ماله و تاکه‌کانى هه‌زبانى به‌ هۆکارى جیاجیا چونه‌ته‌ شام و میسر، له‌وى گیرساونه‌ته‌وه و به‌شداریان له‌ کایه جیاجیاکاندا کردوه، به‌نمونه له‌پۆژگارى ده‌وله‌تى ئه‌یوبى له‌ میسر و شام، هه‌زبانیه‌کان له‌ کایه‌ی سیاسی و سه‌ربازى و بنیاتنانى شارستانییدا پۆلى به‌رچاویان هه‌بوه، وهک میر و سه‌رکرده و زانا و ئه‌دیبه‌هدت به‌شداریه‌کی کارایان له‌ به‌په‌یوه‌بردنى ده‌وله‌ته‌که‌دا کردوه (پروانه: کریم، 2008، 24-159).

ته‌وه‌رى یه‌که‌م: پۆل و پشكدارى هه‌زبانیه‌کان له‌ ده‌وله‌تى مه‌مالیکى ده‌ریاییدا (648-784/ک/1250-

1382ن

هه‌روهک له‌په‌شتردا ئاماژه‌مان به‌وه‌دا، که‌وا هه‌زبانیه‌کان له‌ ناوچه‌ی جیاجیا و له‌کاتى جیاوازا ده‌رکه‌وتون، به‌ ئاستى جیاواز پۆلیان له‌ میژوی سه‌ده‌کانى ناوه‌پاست هه‌بوه، وهلى زۆربه‌ی ماوه‌کانیان توێژینه‌وه‌ی تایبه‌تیا له‌باریه‌وه‌ کراوه، جگه له سه‌رده‌مى مه‌مالیکه‌کان نه‌بیت، بۆیه توێژه‌ر هه‌ولده‌دات پۆل و پشكدارییان له‌و ماوه‌یه‌دا بخته‌پو، که به سه‌رده‌مى مه‌مالیکه‌کان ناسراوه، به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌خواره‌وه پۆلینمان کردوه:

پۆل و پشكدارییان له‌دام و ده‌زگا کارگیریه‌کاندا

له‌راستییدا بونی هه‌زبانیه‌کان له‌ شام و میسر میژویه‌کی هه‌یه، ده‌گه‌ریته‌وه بۆ په‌ش سه‌رده‌مى ئه‌یوبیه‌کان، بۆیه له‌و ماوه دیرۆکییه‌دا، پشكدارییان له‌ کایه‌ی زانست و ئه‌ده‌بدا کردوه، ئه‌مه سه‌ربارى پۆلى کارایان له‌کایه‌ی سیاسی و سه‌ربازیدا، بۆیه وهختیک ده‌سه‌لات گواسترایه‌وه بۆ (مه‌مالیکه‌کان⁽²⁾، درێژه‌یان به‌ کاروانى سیاسی و سه‌ربازى و په‌شقه‌چونه زانستییه‌کان داوه، ئه‌مه سه‌ربارى ئه‌وه‌ی

مه‌مالیکه‌کانیش وه‌ک هیزیکى غه‌ریب و بی‌لانه له‌شام و میسر بپونه بار به‌سه‌ر شانی خه‌لكى ره‌سه‌نى ناوچه‌که‌وه، بۆیه له‌و دیدگایه‌وه سولتانه‌کانى مه‌مالیک پپویستیان به‌هه‌مو ئه‌و که‌سانه بو، که پشتیوانیان بکه‌ن، له پیناو پاراستنى ده‌سه‌که‌وته‌کانیان، بیگومان له‌و چوارچێوه‌یه‌دا هه‌زبانیه‌کان به‌ ره‌گه‌زیکى دیار و جیاواز له‌ فه‌رمانه‌ه‌وايه‌تى مه‌مالیکه‌کان ده‌بیرین، که شوین په‌نجه‌یان له‌ ده‌وله‌تداری و وه‌گه‌په‌خستنه‌ زانستیه‌کاندا دیار و به‌رچاوه، به‌تایبه‌ت دواى گواستنه‌وه‌ى ده‌سه‌لات له‌ ئه‌یوبیه‌کان بۆ مه‌مالیکى ده‌ریایى (به‌حرى⁽³⁾) له‌سالى (648/ک/1250ز)، به‌هه‌مان شیوه له‌ به‌رپوه‌بردنى داموده‌زگاکانى ده‌وله‌ت و خزمه‌تى زانستى و ئایینى به‌رده‌وام بون، به‌نمونه (عزالدين محمد بن ابى الهیجاء بن محمد الهذبانى الاربلی)، له‌هه‌ولیر له‌سالى (620/ک/1223ز) له‌دایکبوه، له‌ته‌مه‌نى گه‌نجیدا چۆته شام، له‌وئى ماوه‌ته‌وه، به‌و هۆیه‌وه ئاوێته‌ى ژيانى کۆمه‌لایه‌تى و زانستخوازى بوه، هه‌روه‌ک له‌گه‌ل (العز‌الضریر⁽⁴⁾) دانیشتنى کردوه، له‌وباره‌یه‌وه سوډى لێوه‌رگرتوه، له‌ بواری زانستى خۆى پینگه‌یاندوه، بۆیه له‌کایه‌ى سیاسیدا وه‌ک شاره‌زا و سیاسه‌تمه‌دار ناوى هاتوه (الذهبی، 1993م، ج5، 483-484؛ الصفدى، 1997، ج5، 297-298)، له‌ کۆرپوکۆبونه‌وه‌کانى کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌ت به‌شداریکردوه (الیونینى، 1992، ج1، 383؛ ج2، 32)، بۆ ئاستیک به‌رزبۆته‌وه پۆست و پایه‌ى گرنگ و به‌رزى پیندراوه، له‌نمونه‌ى پایه‌ى (والى⁽⁵⁾) دیمه‌شق (الذهبی، 1993م، ج5، 483-484؛ الصفدى، 1997، ج5، 297-298)، بیگومان دیمه‌شق بۆخۆى ناوه‌ندیکى گرنگ بو، له‌ ئالوگۆرى بازرگانى و له‌روى سیاسى و سه‌ربازیشه‌وه پینگه‌یه‌کى به‌رزى هه‌بو، به‌دیویکى دیکه‌دا ده‌توانین بلین گوزارشتى له‌ سیاسه‌تى شام ده‌کرد (أبو دمه‌ة، 1988، 241)، له‌و دیدگایه‌وه فه‌رمانه‌ه‌وايته‌ى ناوبراو له‌ دیمه‌شق به‌ گرنگ هه‌ژمار ده‌کریت، به‌هۆى ئه‌و پینگه‌یه‌ى که هه‌یبوه، وه‌لى له‌پال ئه‌وه‌دا بێگرفت نه‌بوه، به‌ به‌لگه‌ى ئه‌وه‌ى به‌ شیعەى رافزى تۆمه‌تبار کراوه (الذهبی، 1993م، ج5، 483-484؛ الصفدى، 1997، ج5، 297-298؛ ابن کثیر، 1997، ج17، 741؛ العینى، 2010، ج4، 155)، که به‌دى ئیمه‌ ئه‌وه ئاسان نه‌بوه، چونکه له‌ ده‌وله‌تیکى سونه مه‌زه‌به‌دا کاربه‌ده‌ست بوه. له‌ستایشکرندیدا به‌شیخیکى کوردی ریزدار و خاوه‌ن پایه له‌سه‌رچاوه‌کاندا ناویهاتوه، وتراوه قژى بۆسه‌ر شانی درێژبۆته‌وه، جامانه (عمامه‌)ى به‌شیوه‌ى بازنه‌یى له‌سه‌ر پپچاوه، سالى (700 یان 706 ک/1301یان1307ز) له‌ میسر کۆچى دواى کردوه (الذهبی، 1993م، ج5، 483-484؛ الصفدى، 1997، ج5، 297-298؛ ابن کثیر، 1997، ج17، 741؛ العینى، 2010، ج4، 155)، ته‌نانه‌ت ئه‌و شوینیه‌ى ماله‌که‌ى تیدا دامه‌زراندوه به‌ناوى (درب ابن ابى الهیجاء) ناسراوه (ابن کثیر، 1997، ج17، 741)، به‌وردبونه‌وه و رامان له‌ ستایشى میژونوسان بۆ ئه‌م که‌سایه‌تیه‌ى هه‌زبانى درک به‌وه ده‌که‌ین، که ناوبراو مۆرک و شوناسى کوردی تاراده‌یه‌ک پاراستوه، توانیویه‌تى جیاوازی که‌لتورى کوردان پيشانى دانیشتونى شام بدات، له‌لایه‌کى دیکه وادیاره ئازادى له‌ پۆشین و شیوازی خۆپۆشته‌کردن هه‌بوه، به‌و پینیه‌بیت عه‌قلیه‌تى

ئەوسا لە زۆریک لە ولاتانی ئیستا پیشکەوتوتر بوە، کە هەندێ جار دەبینین پەسندی ئەو ناکەن، کە خەلکانی غەیری خۆیان گوزارشت لە مۆرکی نەتەوہییان بکەن، لەلایەکی دیکە ناوێ (درب ابن ابی الہیجاء) بەناوی ناوبراوہوہ لیکەوتیکی شارستانیہ و گوزارشتە لە پینگە ناوبراوہ.

ہەر وہا (جمال الدین الأربلی، طہ بن إبراهيم بن أبي بکر بن فبرک بن شیرک بن احمد بن بختیار الہذبانی (595 – 677ک؟/ 1198 – 1278ز)، لەشوینی (القاضی بدر الدین أبو المحاسن السنجاری) ی کرا بە پارێزگاری (والی) بلیس، دواتر لە کارەکەمی دورخراہیہوہ (ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج 7، 8-9)، وەلێ ہیندەمی دیقچونمان کرد، ہۆکاری دورخراہیہوہیمان لە ہیچ سەرچاویہک دەستنەکەوت.

ہەر وہا (الامیر جمال الدین یوسف الہذبانی) لە نزیکەمی (700یان 704ک/ 1300یان 1304ز) لەدایکبوہ، زۆریک لە شارەکان گہراوہ و دونیا دیدہ بوہ، بەہۆی لێہاتویی جیگری قہلابوہ، کاتیکی (الملك الناصر محمد بن قلاون) (709-741ک/ 1309-1341ز) ہاتہ سەر دەسەلات و شکستی ہینا، میری ہەزبانێ پۆلیکی کارای لە روداوہکان ہەبوہ، توانی دەست بەسەر قہلای دیمەشقا بگریت، بەلام ئالنگاریہ ناوخویہکان دەرہفتیان نەداوہ بەردوام بیت، بەوہویہوہ لەسالی (798ک/ 1395ز) لە جیگری قہلای لادراوہ (ابن حجی، 2003، ج 1، 77، 148؛ المقریزی، 1997، ج 5، 454؛ ج 6، 36؛ السخاوی، دون تاریخ، ج 10، 341)، پارێزگاری قہلای دیمەشق بوہ (السخاوی، دون تاریخ، ج 10، 341)، ناوبراو لە مانگی جمادی کۆتایی (801ک/ 1398ز) گہیشتوتہ قہلای و پۆشاکێ نایابی لەبەر کردوہ (ابن حجی، 2003، ج 1، 342)، وەلێ نازانین ئەوہ مەبەستی دەسبەکاربونیہتی لە قہلای دیمەشق؟ یاخود شوینیکی دیکہیہ؟، چونکە وەک والی دیمەشق کاری کردوہ، زیاتر لە جاریکیش فەرمانرہوایتی قہلای دیمەشقی پیسپێردراوہ (المقریزی، 1997، ج 5، 454؛ ج 6، 36)، ہەر وہا باس لەوہ کراوہ کە ناوبراو لەلایەن وەزیری دەولتہتہوہ سزادراوہ، بەہۆی رادەستکردنی قہلای بە نایارەکانی وەزیر لە ناوخوی دەولتہتدا (ابن حجی، 2003، ج 1، 423)، لەبارەمی کەسایەتیہوہ وتراوہ زۆرجار وەک گالتہ جارێ سوکایەتی بە گہورەکان کردوہ، ئەوانیش چاوپۆشیان لیکردوہ، لای پاشاکان خۆشەویست بوہ، بەہۆی ئەوہی نوکتہی زۆری ہەبوہ، زیاتر لە جاریک سەردانی قاہیرہی کردوہ (السخاوی، دون تاریخ، ج 10، 341)، رۆژی شەممە (8 ذی الحجۃ 802ک/ 1399ز)، لە مالەکەمی خوی لە نزیک مزگەوتی (القصب) کۆچی دوایی کرد، دواتر گواسترایہوہ بۆ (القیبیات) و لە مزگەوتی کەریمی نوژی لەسەر کرا، لە نوژی نیوہرۆ لە خاکی (حموہ الامیر زبالۃ) نیژرا، (ابن حجی، 2003، ج 1، 441).

ہەر لەو یەکە کارگێریہدا (مجد الدین موسی الہذبانی) لەسالی (747ک/ 1346ز) کرایہ والی (الاشمونین⁽⁶⁾) (المقریزی، 1997، ج 4، 62)، لەمەوہ دەتوانین بلین پۆستی والی بەیہکیک لە پایہ گرنگەکانی کارگێری دانراوہ، بەہۆی فراوانی ئەو دەسەلاتہی ہەمی بوہ لەلایەک، لەلایەکی دیکە لەلایەن خودی سولتانہوہ

به چاويكى ريزدارانه وه مامه لهى له گه ل كراوه، له و سونگه يه وه بونى هه زبانيه كان له و پوسته كارگيريه گرنگه دا به هاى خوى هه يه، به وهى گوزارشتيكي رونه له توانا و به هيزى دبلوماسيه تى هه زبانيه كان له دهره وهى نيشتمانه كه يان، كه كارى گه رى و شوينه وارى له شارستانيه تى ئه وساي ميسر جيھتشتوه، چونكه به هوى ئه و دسه لاتيه هه يبو به ريه ككه وتنى له گه ل گه وره و خانه دان و خه لكى گشتى ناوچه كه هه بوه، به مه ئاوته بونى كومه لايه تى و ئاشنايه تى گه لانى ديكه به فرمانره وايه تى هه زبانيه كان هاوتته ئاراه، له ئه گه رى دادپه روه رى ناوبراوا خو شه ويستى و په سندنى دسه لاتداریتى كوردان له دیدى خه لكا په يدا بوه، خو ئه گه ر سته مكار بویت، ئه وا پيچه وانه كه ي پرويداوه.

به هوى ليها تويى (مجد الدين موسى الهذبانى) له ئالنگاريه كانى قاهره، كاتيک دسه لاتدارانى مه ماليک كه وتنه ويژه ي يه كترى، يه كيك بوه له وانه ي توانى له گه ل والى قاهره پاريزگارى له شاره كه بكات، ئه مه ش به لگه ي كارامه يى ئه و كه سايه تيه يه، بويه له سالى (755/ك1353ز) پوستی (شد الدواوين⁽⁷⁾) ي وه رگرتوه (المقریزی، 1997، ج 4، 80، 162-166، 210).

مه ماليکه كان گرنگيان به لايه نى ده ريايى داوه، بو ئه م مه به سته ش ده زگاي تايبه ت و كه ساني ليها تو كاريان تيدا كردوه، ته نانته هه نديک له كورده كان له م ده زگايه فرمانه ربونه، يه كيك له و كه سانه (الأمير مجد الدين موسى الهذبانى)، پيش ئه وه ي پوستی (شد الدواوين) وه رگريت، له پايه ي (كشف الوجه البحرى⁽⁸⁾) كاري كردوه (المقریزی، 1997، ج 4، 80)، به رامان و وردبونه وه له وه رگرتنى پايه كارگيريه جياجيا كان ده توانين بلين ناوبرا و سياسه توانيكي ژير و جه نگاوه ريكي به توانا و سه ركرده يه كى ليها توه بوه، ئه مه سه ربارى پيگيرى ناوبرا و به سولتانه كانى مه ماليک ده رده خات، به وه ي پشتيوان و هه مه كاره يان بوه، وه لى دوا جار له ئاكامى ناكو كى ناوخويى مه ماليکه كان له به رامبه ر نه ياره كانى شكستى هينا (المقریزی، 1997، ج 4، 191)، له راستيدا ناوبرا و نه هامه تى زورى بينوه، به هوى به ريه ككه وتنه ناوخوييه كان، وه لى هه ندئ جار يش جه نگه ناوخوييه كان بونه ته سه رچاوه ي وه ده سته ينانى پاره و سامان بو فرمانره واکان، كه له كاتى قات و قري و به رزبونه وه ي نرخه كان سوډيان ليوه رگرتوه، كه ناوبرا و يه كيك بوه له وانه ي سوډى بينوه له ولايه نه وه (المقریزی، 1997، ج 4، 210، 214-215)، ده رباره ي سالى مردنى سه رچاوه گه ليكى زور گه رايين، به لام هيچمان له و باره يه وه ده سته كه وت، وه لى ده توانى بلين له دواى سالى (755/ك1353ز) مردوه.

چاوديري كوگا (نظر الخزانة⁽⁹⁾) يه كه يه كى ديكه ي كارگيريه و سه ر به ديوان بوه، يه كيك له هه زبانيه كان به ناوى (قاضى القضاة تاج الدين محمد بن محمد بن ابى بكر الأحنائى⁽¹⁰⁾) چاوديري كوگاى تايبه تى له سالى (753/ك1352ز) وه رگرتوه (المقریزی، 1997، ج 4، 173)، به لام له روتى دوشه مه (2ى مانگى سه فه رى) سالى (756/ك1355ز) له پوسته كه لا براوه و كه سيكى ديكه له شويني دانراوه، وه لى هو كاري لادانى ديارنييه،

وهلی له هه مان سالد چاودیری کۆگای تاییه تی پیسپیردراوه ته وه له شوینی (تقی الدین محمد بن ابی بکر)ی مامی، چونکه ئوغری کردبو، (تاج الدین) هه لسا به دیاریکردنی (برهان الدین)ی برای وهک نوینه ری خوی له پایهی چاودیری کۆگا (المقریزی، 1997، ج 4، 101، 220-222؛ ابن حجر العسقلانی، 1972، ج 4، 94)، له سالی (18 ی صفری 763/1361 ز) له قاهیره کۆچی دوایی کردوه (المقریزی، 1997، ج 4، 265)، به گویره ی پیشگری ناوه که شی دهرده که ویت که پایهی دادوهری دادوهرانی هه بوه، ئەمه ش پایه کی گرنه بو، ته نه ئه و که سانه ئه و نازناوه یان پیدراوه، که له روی زانست و شه ریه ته وه له ئاستیکی بالادا بونه. هه روه ها (احمد بن القاضی شمس الدین محمد بن عیسی الاخنائی)، له فه رمانه واییدا نوینه ری (تقی الدین)ی مامی بوه، پۆستی (نظر الخزانة)ی وه رگرتوه و سوارچاکیکی به هیژ بوه، له مانگی رهجه بی (739/1338 ز) مردوه (ابن حجر، 1972، ج 1، 345).

پایه ی دادوهری رۆلیکی گرنگی له و سه رده مه دا هه بوه، بۆیه مه مالیکه کان گرنگیان به م پایه داوه، خه لکی به توانایان بۆ ئەم به رپرسیاریتییه ده ستنیشان کردوه، به مه مالیه ی ئەخنائی هه زبانی له و یه که کارگیریه دا له سالانی (718-779 ک/1318-1377 ز) له میسر ده ورکی کارایان هه بوه (ابن حجر العسقلانی، دون تاریخ، ج 1، 8، 105، 108، 132-133)، به نمونه (علم الدین محمد بن ابی بکر الاخنائی (664-732 ک/1266-1322 ز) شافعی مه زه ب بوه، له سالی (727 ک/1326 ز) کرایه دادوهری ئەسکه نده ریه (ابن کثیر، 1997، ج 18، ص 279؛ الصفدی، 1997، ج 4، 360)، پاشان گواستراوه ته وه بۆ شام و کراوه ته (قاضی قضاة⁽¹¹⁾)ی شافعی له دیمه شق (ابن الوردی، 1996، ج 2، 283؛ ابن کثیر، 1997، ج 18، 279)، له ستایشیدا (المقریزی) وتویه تی: "وكان فقیها حشما من بیت علم وریاسة" (المقریزی، 1997، ج 7، 425)، هه روه ها (تقی الدین محمد بن ابی بکر بن عیسی ابن بدران الاخنائی) له سالی (718 ک/1318 ز) پۆستی دادوهری دادوهرانی له مه زه بی مالیکی له قاهیره و میسر وه رگرتوه (ابن کثیر، 1997، ج 18، 178؛ المقریزی، 1997، ج 3، 7) به یه کییک له دادوهره دیاره کانی میسر ناوی هاتوه و له سالی (728 ک/1327 ز) مۆله تی پیدراوه (الصفدی، 2000، ج 2، 197)، گرنگی به زانست داوه و له پۆسته که ی به رده وام بوه تاوه کو له سالی (749 ک/1348 ز) به نه خووشی تعاون مردوه (الصفدی، 1998، ج 4، 362-363)، به لام به گویره ی سه رچاوه ی دیکه ناوبراو نزیکه ی پیش سالی (660 ک/1261 ز) له دایکبوه و له سالی (750 ک/1349 ز) کۆچی دوایی کردوه (المقریزی، 1997، ج 4، 114؛ ابن حجر، 1972، ج 5، 145-146).

هه روه ها (برهان الدین أبو اسحاق ابراهیم بن علم الدین محمد بن ابی بکر بن عیسی بن بدران الهذبانی الاخنائی) له قاهیره له دایکبوه و پیگه یشتوه، له سه ر مه زه بی شافعی بوه، پاشان مه زه به که ی وهک مامی بۆ مالیکی گۆریوه (ابن حجر العسقلانی، 1969، ج 1، 108)، سه ره تا به رپرسی (محتسب⁽¹²⁾)ی قاهیره بو، به لام

لهسالی (1361/ك763ز) لابراره و لهسه مهزهبي ماليكي پايهي دادوهري دادوهراني وهرگرتوه (المقریزی، 1997، ج4، 261، 319)، لهگهڵ باوكي چۆته ديمهشق و پايهي دادوهري وهرگرتوه، پاشان بوه به دادوهري ميسر له دواي (تاج الدين) ي براي پيش ئهوه نوينهري بو، بۆيه به دهستپاكي و پيرۆزي و پاكيهيهوه مامهلهي كردوه، پياويكي ئازا و بهجهرگ بو، پيش دادوهري، پۆستي حوسبه و چاوديري گهنجينه و چاوديري نهخوشخانهي هه بوه، له حوكمهكانيدا دۆسيهي بهناوبانگي هه بو له وهلامدانهوهي نامهي سهروترهكان، بهريز و فهزيلهت و بهخشنده بو، شكۆمهند و توند و راستگو و كاريگر بو له قسهكانيدا، هيچ پهيام و شهفاعهتيكي قبول نهدهكرد، بهلكو راستگو بوه له راپهراندني كاروبارهكاني، دلسۆزبوه بۆ كارهكهي، سههرپاي ئهههش زۆر ليبورده بو بهرامبهر ئهوانهي راستيان نهشاردۆتهوه، روبهروي خراپهكاران بۆتهوه و بهتوندی قسهي لهډژ كردون، بهو هۆيهوه بهناوبانگ بوه، وهلي لهبهرامبهر ئهوهدا خهلكانيك لهډژي وهستاونهتهوه، بهلام بهسهرياندا سههركهوتوه، پۆستي دادوهري گرته ئهستۆ (ابن حجر العسقلاني، 1972، ج1، 65-66؛ ابن حجر العسقلاني، 1998، 34-35؛ ابن تغري بردي، 1984، ج1، 146-147؛ السيوطي، 1967، ج1، 461)، پانزه سال وهك دادوهر بهردهوام بو، ههلسوكهوتهكهي جيني ستايش بو (ابن تغري بردي، 1984، ج1، 146-147)، به وهرگرتني پۆستي (الحسبة) بژيوي ژياني باشتتر بوه، بهلام كاتيک له رۆژي شههمه، شهشههي رهبيعي كوتايي يهكيك له منارهكاني قوتابخانهي سولتان حهسهن روخا و نزیکهي سي سهه مندالي ههتيو، كه له نوسينگهي قوتابخانهكهدا بون كهوتنه ژيرهوه و لهناوچون، ئهوانهي لهوي بون و ئهوانهي ههتيو نهبون و خهلكهكesh بهم شته بيزاربون، پيياناوبو بههوي كوچي دواي سولتانهويه، بهوهويهوه حوكمرانيهكهي شهوي چوارشههمه كوتايي هات، تهنها ئهوهنده بهس نهبو، بهلكو خهريك بو بكوژريت كاتيک ويستي به ئامرازيني چهكهوه، كه لهژير جلهكاني شاردهويهوه چوه بهردهمي شازاده (يلبغا الخاصكي)، ئهويش فهريمانيكرد به داكهندي جلهكاني و دهستهكاني كهلهپچه كرا، وهلي بهخت ياهوري بو يهكيك له خهزورهكاني سولتان شهفاعهتي بۆ كرد (المقریزی، 1997، ج4، 252)، پوختهيهكي ههيه به ناوي (الهداية والأعلام بما يترتب على قبيح القول من الأحكام - خ) له كتبخانهي عهربي له ديمهشق پاريزراوه (للزركلي، 2002، ج1، 63)، لهسالي (777/ك1375ز) له قاهيره كوچي دواييكردوه (ابن حجر العسقلاني، 1972، ج1، 65-66).

دادوهريكي ديكه (عبدالوهاب بن أحمد بن علم الدين بن محمد بن أبي بكر)، ناسراو به (بدرالدين)، ئهنداميكي ديكه يبنه ماله ي ئهخنائي سهه بههۆزي گهوره ي ههزبانويه، لهسهههتادا لهسهه مهزهبي شافعي بوه، پاشان بۆته ماليكي، لهسالي (777/ك1375ز) له قاهيره پايهي دادوهري دادوهراني ماليكي وهرگرتوه (المقریزی، 1997، ج4، 389؛ ابن حجر، 1969، ج1، 105، 267؛ ابن تغري بردي، دون تاريخ، ج11،

136)، به لām له سالی (778/ك1376ز) لاپراوه و گۆشه گيربوه و دواتر چه جی كردوه، به لām له سالی (779/ك1377ز) گه پینراوه ته وه سهر كار، وهلی جارێکی دیکه له هه مان سال لاپراوه، له سالی (784/ك1382ز) كۆچی دوایی كردوه (ابن الحجر، 1969، ج 1، 133-156؛ ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج 11، 294-295).

له پاشخانی ئەم زانیاریانە سەر هه دا گه یشتوین به وهی، كه هه زبانییه كان له سهردهمی دهسه لاتداریتی مه مالیکی ده ریاییدا خاوه ن پینگه یه کی دیار بون، كه به رانانی به سهردهمی ئە یوبییه كان رۆلێکی کارایان هه بوه، به دیدی ئیمه دهسه لاتی ده وه تداریان فره تر بوه، نه ك كه متر.

رۆلی هه زبانییه كان له زانستی قورئان و فه رموده دا:

زانسته ئایینییه كان له سه ده كانی ناوه راس ت با بو، ئە وانه ی له قورئان و فه رموده شار ه زایان هه بوه، به زانا گوزارشتیان لیکراوه، زۆر به ی ناوه نده كانی فی ربون به خویندنی باب ته ی ئایینی خه ریک بون، به وه هۆیه وه گه لانی هاوبه ش له بیرو با وه پی ئیسلام، له پینا و تیگه یشتن و شار ه زابون له ئایینه كه یان هه ولی زۆریان داوه، یه کیك له وه گه لانه كورده كانن، كه له ناویاندا هۆز گه لیک هه ن شوین په نه یان له سه ده كانی نا فین دیاره، یه کیك له وه هۆزانه هه زبانییه كانن، له سه ردهمی دهسه لاتی مه مالیكه كاندا ناویکی دیارن، به نمونه له زانستی قورئاندا (طه بن إبراهیم بن أبی بكر بن بختیار الهذبانى الاربلى (594-677/ك1197-1278ز)، ته واوی قورئانی پیروزی له به ربوه، شار ه زایی له شیوازه كانی خویندنه وه ی قورئاندا هه بوه (ابن الشعار، 2005، ج 2، 163-164)، له ته مه نی گه نجیدا چۆته میسر، له لای (محمد بن عه ممار) و ئە وانی دیکه گوئیستی زانسته ئایینییه كان بوه (الیونینی، 1960، ج 3، 303؛ أبو الفداء، 1993، 904؛ الصفدى، 2000، ج 16، 236)، قورئانی بو زانایان خویندۆ ته وه، هه مو ئە لقه كانی له (أبو عبدالله محمد بن عماد الحرانى) له ئە سكه نده ریه بیستوه، له هه ولیز و دیمه شق ناوی زانایانی وهك (ابن أبی یعقوب یوسف بن محمد الشاوى) بیستوه، گوئیستی زانایانی وهك (الأبیورد و أبو مجد الدمیاطی و فخرالدین عثمان بن ظاهر) بوه (ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج 7، 8-10)، له مه وه ده رده كه ویت ناوبرا وه كۆر ه و كۆبونه وه زانسته یه كان ئاماده گی هه بوه و به شیکی ژیانى بو خزمه تی زانستی ته رخانكردوه، له هه ولیز له دایك بوه و له قاهیره كۆچی دوایی كردوه و له گۆرستانی قه رافه نیژراوه (الیونینی، 1960، ج 3، 303؛ أبو الفداء، 1993، 904؛ الصفدى، 2000، ج 16، 236). كه سایه تییه کی دیکه (أبو العباس الهذبانى، أحمد بن جبریل بن مرزا بن عيسى اربلى)، چۆته میسر و دیمه شق، زانا و چاكه كار بوه، شار ه زایی له قورئاندا هه بوه، له سالی (695/ك1295ز) كۆچی دوایی كردوه (الذهبی، 1993، ج 52، 240)، به گویره ی زانیارییه كانی ناوبرا وه هه ولیزه وه به ره و شام و میسر كۆچیکردوه، له لیكه وتی ئە وه دا ئاویته بونی كۆمه لایه تی و زانستی ها تۆ ته ئارا وه، به وه هۆیه وه توانا زانسته یه كانی به ره و پیشچوه.

له زانستی فەرموده دا که سایه‌تی دیاری هه‌زبانی (إبراهیم بن محمود بن موسی بن أبی القاسم، أبو اسحاق الکردی، الضریری الهذبانی (574-662ک/1178-1264ز)، به مه‌به‌ستی خویندنی زانستی فەرموده چۆته دیمه‌شوق، له‌لای که‌سه ناوداره‌کان پیگه‌یشتوه، له قاهیره کۆچی دوایی کردوه (الذهبی، 1993، ج 49، 96؛ الصفدی، 2007، 65)، کۆچی زانستی دیارده‌یه‌کی باوی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته و هه‌زبانیه‌کانیش له‌و پرۆسه‌یه‌دا به‌شداربون، بیگومان ئه‌مه کاریگه‌ری و شوینه‌واری به‌دوای خۆیه‌وه جیه‌یشتوه، به‌وه‌ی له‌ ئاکامی ئه‌وه‌دا توانا زانستییه‌کانی به‌رزبۆته‌وه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی دیکه ئاویته‌بونی کۆمه‌لایه‌تیشی لیکه‌وتۆته‌وه (پروانه: حسین، 2017، 27-34، 89-91، 105-165). هه‌روه‌ها (مجد الدین محمد بن خالد بن حمدون الهذبانی) فەرموده‌زان و زاهد و شیخیکی گه‌وره و دیاری شام بوه، به مه‌به‌ستی ده‌ستخستنی زانیاری و زانستی فەرموده گه‌شتی بۆ چه‌ند شارێک کردوه، له‌به‌غدا گوئیستی (ابن بهروز الطیب) و له میسر (ابن الجمیزی) و له حه‌له‌ب (ابن رواحه و ابن خلیل) و له دیمه‌شوق (الرشید بن مسلم) بوه، له‌سالی (687ک/1288ز) له حه‌له‌ب کۆچی دوایی کردوه (الصفدی، 2000، ج 3، 31؛ الکتبی، 1984، ج 21، 431-432؛ الفاسی، 1998، ج 2، 170).

زانایه‌کی دیکه (علم الدین محمد بن ابی بکر بن عیسی السعدی الاخنائی الهذبانی) له‌ته‌ک کاری دادوه‌ریدا، له‌کایه‌ی زانستدا چالاک بوه و له خویندنگای (العادلیة الکبریا⁽¹³⁾) وانه‌ی به‌ فیرخوزان داوه، به‌ر له‌مردنی چه‌ند رۆژیک وانه‌ی له خویندنگای (البرانیة⁽¹⁴⁾) ووتۆته‌وه (النعمی، 1990، ج 1، 213، 224، 322)، له راقه‌کردنی قورئان و شیکردنه‌وی فەرموده‌دا به‌توانا بوه، یه‌کێک بوه له‌که‌سه زیره‌که‌کان (الذهبی، 1988، ج 2، 320-321). له‌ کۆواری ئه‌م دێرانه‌دا ده‌توانین بلین هه‌زبانیه‌کان هاوشیوه‌ی گه‌لانی دیکه به‌شداریبیان له‌ کۆچکردنی زانستیدا کردوه، به‌وه‌وه‌یه‌وه توانا زانستییه‌کانی خۆیان په‌ره‌پیداوه و (مۆله‌تی زانستیان⁽¹⁵⁾) به‌ده‌سته‌په‌ناوه، تا دواجار به‌شیکیان بونه‌ته مامۆستای ناوه‌نده زانستییه‌کان و ده‌یان و سه‌دان فیرخوزیان پیگه‌یانده، له‌پال ئه‌وه‌دا ئاویته‌بونی کۆمه‌لایه‌تی و تیکچرژانی که‌لتوره‌کان به‌بێ خواست هاتۆته ئاراوه، که دواجار هه‌موان پیکه‌ه گوزارشتیان له شارستانییه‌تی ئیسلامی کردوه، به‌لگه‌ی ئه‌م ئاویته‌بونه بریتیه له هاوسه‌رگیری (إقليم شاه)ی کچی دادوه‌ری میسر و شام، به‌ناوی (الشمس محمد بن محمد بن عثمان بن احمد بن محمد بن أبی بکر بن عیسی الاخنائی) له‌گه‌ل (أمیر المؤمنین المعتضد داود⁽¹⁶⁾)، کاتیکیش هاوسه‌ره‌که‌ی مرد، له‌گه‌ل (المستنجد یوسف⁽¹⁷⁾)ی شوبرای هاوسه‌رگیری کرده‌وه، به‌لام دواتر جیه‌یشت و پوی له دیمه‌شوق کرد (السخاوی، دون تاریخ، ج 12، 7)، هه‌روه‌ها هاوسه‌رگیری (فاطمة بنت التاج محمد بن محمد الأحنائی) له‌گه‌ل (محمد بن إبراهیم بن إسحاق⁽¹⁸⁾)، الصدر المناوی (742-803ک/1341-1400) له به‌رواری (6ی ربیع الاول/762ک/1360ز) وه‌ها ستایش کراوه، که پێشه‌نگی ئافره‌تان بوه له‌روی عه‌قل و

ئایین و پۆشنییریان "وکانت من سروات النساء عقلا و دینا و معرفة" (المقریزی، 2002، ج 3، 33؛ السخاوی، دون تاریخ، ج 12، 106)، به پێچهوانه شهوه بنه ماله ی ئه خنائی هه زبانی هاوسه رگییریان له گه ل خاتونی غهیره کورد کردوه (السخاوی، دون تاریخ، ج 12، 8).

پۆلی هه زبانییه کان له بواری فقه و ته سه و ف و ئه ده بدا:

یه که م: زانستی فقه

زانستی فقه له زانستی شه ریه ت و بنه ماکانی ئاییندا، واته پێبازیکی ئایین زانییه، که سانی پێگه یشتو له ئاییندا له م زانسته دا قول ده بنه وه و یاسا و ریساکان ده که نه بنه مای زانستی خۆیان، له و پێگه یه وه خزمه تی کۆمه لگا ده که ن (بروانه: الجوینی، 2004، 46-50)، له پێش سه رده می مه مالیکه کان، کورده کان گرنگیان به م زانسته داوه و له و پێگه یه وه که سانی ناودار و زانا ده رکه وتون، به نمونه یه کیک له ئه ندامانی هۆزی هه زبانی که له بواری فقه دا ناوی هاتوه (شیخ سلیمان بن ابراهیم بن محمد بن ابراهیم، أبو الربیع الهذبانی)، له هه ولیره وه به مه به ستی زانستی چۆته میسر، له قوتابخانه ی شافعی به کاری زانسته کانی ئایینییه وه خه ریک بوه، وه ک فه قیه یکی گه و ره ناسراوه، له سالی (675-1276ز) مردوه و له گۆرستانی شافعی نیژراوه (الذهبی، 1993، ج 50، 130)، فه قیه یکی دیکه (حسن بن هارون بن حسن)، ناسراوه به (نجم الدین الهذبانی)، له هاوه لانی (الشیخ محیی الدین النواوی) بوه، سویدی زۆری لیوه رگرتوه، هه روه ها گوئیستی (ابن عبد الدائم) و کۆمه لیکی دیکه بوه، له سه ر مه زه بی شافعی، به خواناسی و چاکه کار ناسراوه، به دوا ی زانسته گه راوه، له سالی (699-1299ز) کۆچی دوا یی کردوه (الذهبی، 1993، ج 52، 402؛ الصفدی، 2000، ج 12، 176، السبکی، 1986، ج 9، 408)، هه روه ها (احمد بن القاضی شمس الدین محمد بن عیسی الاخنائی)، گوئیستی (ابن السقطی و الدمیاطی) بوه، له ته مه نی گه نجیدا کتیبی (التنبیه) ی ئیمام مالیکی له به رکردوه، ئه هلی زانسته و خو و په وشته به رزی خو ش و یستوه، له مانگی په جه بی (739-1338ز) مردوه (ابن حجر، 1972، ج 1، 345). فه قیه و قاضی (برهان الدین بن محمد الهذبانی)، وه ک باوکی له سه ر مه زه بی شافعی بوه، پاشان گۆریویه تی بو مالکی و (التنبیه) ی له به رکردوه، فو قه های مالکی بوه، زانایه کی دیار و پایه به رزبوه (ابن حجر العسقلانی، 1969، ج 1، 108)، فه قی و زانایه کی دره وشاوه بو (ابن تغری بردی، 1984، ج 1، 146-147)، کاریگه ری مه زه بی مالیکی له سه ر ناوبراو بو ته هۆی گۆرینی مه زه به که ی.

دوهم: ئه ده ب و زمان

سه ده کانی ناوه راست، سه ده کانی گه شه سه ندنی زمانی عه ره بییه، زمانی ئایین و زانسته جو راو جو ره کانه، بۆیه فی ربونی ئه رکیکی گه و ره ی ئه وانه بو، که پێگای زانستیان هه لبژاردبو، کورد له پال نه ته وه کانی تر پایه خی به زمانی عه ره بی داوه، له ناو کوردیشدا هه زبانییه کان تاییه ت فو قه ها و زاناکان

گرنگیان به زمان داوه، به نمونه (الحسن بن اسماعیل بن عبدالملک بن درباس) (618-676/ک1221-1277ز) ناسراو به (أبو محمد ناصر الدین الهذبانى المارانى)، له قاهیره له دایکبوه، ئەمەش بەلگەى نیشته جیبونى خانه واده که یه تی له زه مەنیکى پيشوتردا، پشکدارى له بواره کانى ئەدهب و په خشاندا کردوه (اليونينى، 1992، ج3، 264)، له قوتابخانهى (سيف الاسلام) له قاهيره ماموستا بوه (الصفدى، 2000، ج11، 310)، بهلگەى پيشينهى رۆشنبیرى خانه واده کهى دهسهلمینى به تاييهت که له لقی مارانییه، چونکه ئەوان له کایهى دادوه ریدا له رۆژگارى رابردوشدا ناسراو بون (بروانه: حسين، 2017، 93-94).

هەر له کایهى ئەدهبدا (جمال الدين عمر بن ابراهيم بن ابى بكر الهذبانى) مان ههیه، که وهک ئەدییک ناوى هاتوه، به لام هيجى تر له بارهیه وه نازانين، له سالى (677/ک1278ز) له قاهيره کۆچى دواى کردوه (المقریزی، 1997، ج2، 113، 115)، ههروهها (عز الدين محمد بن ابى الهيجاء بن محمد الهذبانى الاربلی)، بهمه توانیویه تی له بواری ئەدهب و میژودا بیر و هزرى وهگەر بخات، بۆیه له کایهى سیاسیدا وهک شارهزا و سیاسه تمهدار ناوى هاتوه (الذهبی، 1993، ج52، 483-484؛ الصفدى، 1997، ج5، 297-298)، هه رچى (الشيخ جمال الدين طه بن ابراهيم بن أبى بكر بن أحمد بن بختيار الهذبانى الإربلى)، لیهاتو و به شکۆبوه له بواری ئەدهب، له هۆنراوه کانیدا نکۆلى له سهیرکردنى ئەستیره کان کردوه (ابن تغرى بردى، دون تاريخ، ج7، 281)، شاعیر بوه و له یه کیک له شعره کانیدا دهلیت: "البيض أقتل في الحشا ... وبمهجتي منها الحسان" (ابن كثير، 1993، 904؛ الصفدى، 2000، ج16، 236)، ههروهها (الامام شهاب الدين محمود) له میژوى خۆیدا باسى کردوه و ستایشى کردوه و دهلیت: له شيعره کانیدا ئەو شتانه ههیه، که بۆ پاشای چاکه کار دهیخوینده وه، ههروهها باسى حوکمی ئەستیره کان و کردارى له سهریان بۆ خۆى کردوه، ئەوه تا له یه کیک له هۆنراوه کانیدا دهلیت:

دع النجوم لطرقى يعيش بها ... وبالعزيمة فانهب أياها الملك
إن النبي وأصحاب النبي نهوا ... عن النجوم وقد أبصرت ما ملكوا
ومن نظمه أيضا في تفضيل البيض على السم.
البيض أقتل في الهوى ... وبمهجتي منها الحسان
والسم إن قتلت فمن ... بيض يصاغ لها السنان
له دو به يتيهكى ديكه دا دهلیت:

غنت فأجاب شدوها المزمار ... ألحان شج لما بها أوطار
ما أحسب إلا أن في نغمتها ... ألحان هوى تهيجها الأوتار انتهى (ابن تغرى بردى، 1984، ج7، 8-10).
هه زبانییه کان به تهنه له کایهى زانست و ئەدهبدا شوینه واریان جینه هیشته وه، به لکو له بواری که له پوریشدا

خاوهن راکهر و پۆشاکى تايهت بهخۆيان بون، به بهلگهى ئهوهى له دهقیكى میژويدا ئاماژه بهو راکهره کراوه که له قوماشى ههزبانى دروستکراوه، دهسهلاتدارانى سهردهمى مهمالیکهکان لهسهرى دانیشتون، کۆر و دانیشتنهکانیان لهسهر راکهرى ناسراو بهناوى ههزبانیهوه گهرمتر کردوه (المقریزى، 1997، ج4، 191)، که بهدیدى ئیمه دهشیت ئهم راکهره خزمهتى به کۆره ئهدهبییهکان کردبیت.

تهوهرى دوهم: رۆلى ههزبانیهکان له دهولتهى مهمالیکى چهركهسيدا (784-923/ک1382-

1517) (19)

ههروهک چۆن ههزبانیهکان له سهردهمى مهمالیکى دهريابیدا، له بهرپۆهبردنى دامودهزگاكانى دهولت و پيشقهچونه زانستیهکان بهشدارییان کردوه، بهههمان شیوه لهسهردهمى دهسهلاتى چهركهسییهکاندا کاروانى ژياربیان بهردهوامى ههپوه، له بهرپۆهبردنى ولات و کۆدوانى زانستیدا لاپهههکانى میژویان بهخۆیانوه سهرقال کردوه، ههروهک لهمهى خوارهودا هاتوه:

رۆلى ههزبانیهکان له دامودهزگا کارگيریهکاندا

ههزبانیهکان له رۆژگارى دیرینهوه، به هۆکارى جیاواز هاتبونه شام و میسر و تیایدا نیشتهجیون، بهتیپههپونى زهمه، لهسهردهمه يهک لهدواى يهکهکانى فهزمانهوايانى شام و میسر، بهشدارییان له بهرپۆهبردن و بنیاتنانى شارستانیهتدا کردوه، بۆيه لهدواى گواستنهوهى دهسهلات له مهمالیکى دهريای بۆ مهمالیکى چهركهسى لهسالى (784/ک1382ز)، کورد وهک بهشیک له پیکهاتهى کۆمهلگای شامى و میسرى، بهردهوامبون له خزمهتکردنى يهکه کارگيریهکان، له سایهى فهزمانهوايیه نوێیهکهدا، لهو چوارچێوهیهدا کوردانى ههزبانى له پۆسته جیاوازهکاندا، بهگۆیرهى توانا و دهسهلاتیان پشکداریان له پيشخستنى ئهو ولاتهدا کردوه.

پۆستى ویلايهت به يهکيک له پۆسته گرنهکان دانراوه بههۆى ئهو دهسهلات و پيگهى که ههیبوه، چهندین ویلايهت له شام و میسر ههبون، که ههندیکیان گهوره و ناوداربون، ههندیکیان بچوک، ئهمهش وایکردوه دهسهلاتهکانیان لهیهکترى جیاوازیبت (القلقشندى، دون تاريخ، ج4، 23-24)، ههزبانیهکان له سهردهمى مهمالیکى چهركهسيدا ئهم بهرپرسیاریهتیهیان وهرگرتوه، بهنمونه (محمد بن الهذبانى) لهسالى (790/ک1388ز) وهک جیگرى ویلايهتى (البهنسا) ناوى هاتوه (المقریزى، 1997، ج5، 210؛ الصيرفى، 1970، ج1، 175)، ئهم ویلايهته شاریک بوه له رۆژئاواى نیل له میسر (ياقوت الحموى، 1995، ج1، 516)، ههروهها (الامير شهاب الدين احمد بن أسد الهذبانى الكردى) لهسالى (802/ک1399ز) وهک والى قاهيره

دهستبهكار بوه، بهلام دواتر لابراره له ههمان سالدا (المقریزی، 1997، ج6، 18؛ الصیرفی، 1971، ج2، 46)، بهلام هۆكاری لادانی نارونه (أسود، 2014، 46).

نوینهرایهتی دهسلات یاخود جیگری دهسلات (نیابة السلطنة ونائب السلطة)، بهیهکیک له پۆسته کارگیییه بالاکان دانراوه له پۆژگاری مهمالیکهکاندا، پهیوهسته به (الدواوین) و پۆستهکانی دیکه، وهها پیتاسهکراوه که پاسپیردراوی جیگری سهلتهنهت یان جیگریکی متمانهپیکراوه (القلقشندی، دون تاریخ، ج4، 17؛ قادر، 2014، 35-36)، له دیمهشق پیگوتراوه جیگری شام (ابن کنان، 1991، 112؛ قادر، 2014، 36)، ئه و کاربهدهسته ههساوه به جیهجیکردنی کاروباری سولتان له و ناوچهیه، زۆری له نوینهرایهتییه بچوکهکهکان پهیوهستی نوینهرایهتی سهلتهنهت بونه، ههروهها ئهركی (نیابه) بو ههلسی به جیهجیکردنی برگه یاساییهکان و چاودییری فهرمانبهرانی ولات و گرنگیدان به بالهخانهی ولات، بهئاگابون له نزیکهکانی لهوانهی لهژیڕ دهستی دابون، به ئاگابون له باس و خواسی دیمهشق و پاراستنی ئهمن و ئاسایشی ولات، پاریزگاریکردن له ناوچه سنورییهکان و پهیرهوکردنی دادپهروهری (العمری، 1988، 94؛ قادر، 2014، 36)، له م پایه گرنگه ههزبانیهکان بهشداربونه، ههروهک (الامیر ناصر الدین محمد احمد الهذبانی) پۆستی نوینهرایهتی (نیابة السلطنة) له شاری (حماء) لهسالی (791/ک1388ز) وهرگرتوه، لهسالی (824/ک1421ز) کۆچی دواپی کردوه (ابن قاضی شهبه، 1977، ج3، 291؛ قادر، 2014، 37). ههروهها (الامیر شرف الدین موسی بن الهذبانی) نوینهرایهتی غهززه (نیابة غزة²⁰) ی لهسالی (805/ک142ز) وهرگرتوه (ابن حجی، 2003، ج2، 552؛ قادر، 2014، 37)، لهههمان سالدا گواستراوتهوه بو نوینهرایهتی رهحبه (نیابة الرحبة²¹) (ابن حجی، 2003، ج2، 583؛ قادر، 2014، 37).

ههروهها (الامیر رکن الدین زین الدین عمر بن الهذبانی)، لهماوهی سهدهی (9/ک15ز) جیگری سهلتهنهت بوه، لهسالی (803/ک1400ز) له نوینهرایهتی (حماء) لابراره (المقریزی، 1997، ج6، 63؛ المقریزی، 2002، ج2، 149؛ قادر، 2014، 37)، پاشان له روداوهکانی سالی (806/ک1403ز) نوینهرایهتی له کهرهک هه بوه، لهو ساله دا چۆته زیارهتی (الملك الناصر فرج بن الملك الظاهر برقوق) (808-815/ک1339-1412ز)، پاشان لهسالی (807/ک1404ز) لادراوه، لهبهرئهوهی تۆمهتبارکراوه به دههرون له گویرایهلی ناوبراو (المقریزی، 1997، ج6، 98، 122؛ قادر، 2014، 38)، دواپی لابرندی له پۆستی ئهتابهکی دیمهشق لهسالی (810/ک1407ز) له ههمان سالدا کراوته نیابهی (حماء) (المقریزی، 1997، ج6، 175، 193، 230، 464؛ قادر، 2014، 38)، ئه مهش واتای ئهوهیه که ناوبراو دوجار پۆستی نوینهرایهتی لهو شاره وهرگرتوه، که لهراستیدا ئه م دیاردهی زیاتر له جاریک وهرگرتنی پۆستیک، له شاریک له لایهن کوردهکانهوه، لیره و لهو پی بهدیمان کردوه لهو سهردهمه و پیشوتیش.

(الامير جمال الدين يوسف الھذبانی) نزيكهی سالی (704/ك1304ز) له ديمه شق له دايبوه، هر له وئ له سالی (802/ك1399ز) كوچى دوایی كردوه، ناوبراو زیاتر له جاريك بهرپرسياریتی نوینه رایه تی وهرگرتوه، دوا جاریش له سالی (801/ك1398ز) نیابهی قه لای ديمه شق بوه (المقریزی، 1997، ج6، 435؛ ابن حجر العسقلانی، 1969، ج2، 132)، وادیاره ناوبراو له نه وهی ئه وه زبانیانه یه، كه پیشتر به هوكاریکی دیاری كراو كوچیانكردوه بۆ ولاتی شام، له وئ له دايبوه و پیگه یشتوه، كه واته به وه هویه وه کاریگه ری دابونه ریتی خه لکی ئه وه ناوچه یه ی هه لگرتوه و هه ندیکیشی په یره وکردوه.

كه سایه تییه کی ديكه (الامير علاء الدين أقبغا الجمالی بن عبدالله الھذبانی) ناسراو به (الاطروش)، له سالی (796/ك1393ز) وهك یه كيك له میره كانی حه لب پۆستی نیابه ی صفدی پیبه خسراوه (المقریزی، 1997، ج5، 360؛ ج6، 103؛ ابن تغری بردی، 1983، ج1، 137؛ الغزی، 1419هـ ج3، 163، 174)، له سالی (799/ك1396ز) له نیابه ی صفد گواستراوه ته وه بۆ نیابه ی طرابلس، تاوه كو سالی (801/ك1338ز) به رده وام بوه، وه لی له وه ساله دا گواسترایه وه بۆ نیابه ی حه لب (المقریزی، 1997، ج5، 407، 432؛ ج6، 103؛ ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج12، 283)، له سالی (803/ك1400ز) وهك جیگری شام و نوینه ری غه زه ناوی هاتوه (المقریزی، 1997، ج6، 39؛ ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج12، 231)، له سالی (804/ك1401ز) كراوه ته ئه تابه کی ديمه شق (المقریزی، 1997، ج6، 72)، به لام گلوله ی كه وتوته لیژی و له حیاتی (أرغون شاه) خراوه ته زیندان، له بهرئه وه ی یارمه تی والی ديمه شقی دابو، پاشان ئازادكراوه و كرایه (نیابه ی طرابلس له سالی (804/ك1401ز)، دواتر بۆ حه لب گه رینرایه وه و بۆ ماوه ی چل رۆژ وهك نیابه ی ئه وئ کاری كردوه (السخاوی، دون تاریخ، ج2، 316)، پاشان له سالی (806/ك1403ز) وهك جیگری حه لب ناوی هاتوه (المقریزی، 1997، ج6، 103؛ ابن تغری بردی، 1983، ج1، 137؛ الغزی، 1419هـ ج3، 163، 174)، كاتیک جیگری حه لب بوه، ویستی سهردانی ديمه شق بکات، به لام کومه لیک له میره كانی حه لب له دژی راپه ریون و كه وتنه جهنگ له گه لی، به لام میری هه زبانی توانی تیکیان بشکینن و هه ندیکیان به دیل بگریت، ئنجا به ره و ديمه شق چوه، به ریزه وه پیشوازی لیکراوه (ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج12، 199)، به ریمان له وه ئالوگوره کارگریانه ی له پۆستی ناوبراو له ناوچه یه كه وه بۆ فه رمانره وایی ناوچه یه کی دیکه، درک به په شیویه کی کارگری و نه بونی ئارامی و ئاسایشی ولات ده کهین، كه ده شی له سایه ی ئالنگارییه ناوخوییه کان ئه وه پرویدابیت.

كه سایه تییه کی ديكه ی كوردی هه زبانی (الامير غرس الدين خليل الھذبانی)، نوینه ری صهیون (نیابه صهیون⁽²²⁾) بوه، پیش سالی (840/ك1436ز) به رده وام بوه تاوه كو له وه ساله دا مردوه (المقریزی، 1997، ج7، 326؛ قادر، 2014، 38).

پایه‌کی دیکه‌ی کارگیڤی پهرده‌دار (الحجابه)ه، پۆستیکی کارگیڤی بالا بوه، له‌پۆژگاری ده‌سه‌لاتی مه‌مالیکی چه‌رکه‌سی دا و ده‌سه‌لاتیکی فراوانی هه‌بوه، به‌نمونه له‌ده‌سه‌لاتی دابو رینگه‌بدات یان نه‌دات خه‌لکی بچنه ده‌رباری سوڵتان، له‌دوای جیگری سوڵتان پیڤگه‌ی دوه‌مه، که هه‌له‌ده‌ستا به چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی نیوان میره‌کان و سه‌ربازه‌کان، به‌بێ لایه‌نگریکردن، زۆرجاریش راویژی به‌سوڵتان و جیگره‌که‌ی کردوه، به‌هۆی پیڤگه‌که‌ی هه‌ندی جار شوینی جیگری سوڵتانی گرتۆته‌وه له‌رایکردنی کاروباره‌کاندا (القلقشندی، دون تاریخ، ج 4، 20؛ قادر، 2014، 48-49)، هه‌زبانیه‌کان له‌پۆژگاری مه‌مالیکی چه‌رکه‌سیدا، ئه‌م پۆسته‌یان وه‌رگرتوه، به‌نمونه (الامیر شرف الدین موسی الهذبانی)، دوجار پایه‌ی پهرده‌داری دیمه‌شقی وه‌رگرتوه، جاری یه‌که‌م له‌سالی (785/ک1402ز) (ابن حجی، 2003، ج 2، 586؛ قادر، 2014، 49)، جاری دوهم له‌سالی (807/ک1404ز) بو هه‌مان کار راسپێردراوه (المقریزی، 1997، ج 6، 118؛ ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج 12، 310؛ قادر، 2014، 49)، هه‌ولێ ئاشته‌وایی له‌نیوان میره‌کانی هه‌له‌ب و میسر داوه، که له ئاکامی ناکۆکی ناوخۆیی دوچاری هاتبون (المقریزی، 1997، ج 6، 121).

هه‌رچی (الامیر رکن الدین زین الدین عمر بن الهذبانی)ه، له‌سالی (809/ک1406ز) له‌شام پهرده‌دار بوه (ابن حجی، 2003، ج 2، 752؛ قادر، 2014، 50)، له‌سالی (812/ک1409ز) بو جاری دوهم لادراوه له‌پۆستی کارگیڤی (ابن حجی، 2003، ج 2، 877؛ أسود، 2014، 50)، جاریکی دیکه له‌سالی (816/ک1413ز) له‌شاری هه‌له‌ب پۆستی (حاجب الحجاب)ی وه‌رگرتوه (المقریزی، 1997، ج 6، 350؛ قادر، 2014، 50)، دواتر له‌سالی (821/ک1418ز) دورخراوه‌ته‌وه بو ته‌رسوس، پاشان وه‌ک نوینه‌ری جیگری سوڵتان له (به‌نسا⁽²³⁾) جیگیربوه (المقریزی، 1997، ج 6، 464؛ قادر، 2014، 50).

(الامیر علاء الدین أقبغا الجمالی بن عبدالله الهذبانی)، دوای گه‌رانه‌وه‌ی بو ناوچه‌یه‌ک له‌که‌ره‌ک پایه‌ی (الحجوبیة الکبری)ی له‌هه‌له‌ب وه‌رگرتوه (ابن تغری بردی، 1983، ج 1، 137؛ السخاوی، دون تاریخ، ج 2، 316)، دواتر دورخراوه‌ته‌وه، پاشان له‌گه‌ل مه‌مالیکی برقوق دورده‌خریته‌وه بو ولاتی شام، کاتیک (الملك الظاهر برقوق) له‌زیندانی که‌ره‌ک ده‌چیته‌ده‌روه، داوای گیرانه‌وه‌ی ناوچه‌ی خۆی له‌میر (کمشبغای الحموی) جیگری هه‌له‌ب ده‌کات، به‌لام جیگری هه‌له‌ب رازی نابیت و ده‌بیته‌شهریان، (اقبغا) لایه‌نگری (الملك الظاهر برقوق) بو له‌جه‌نگ و نه‌هامه‌تییه‌کاندا، (الملك ظاهر برقوق) ده‌یکات به‌نوینه‌ری خۆی له‌هه‌له‌ب، هه‌روه‌ها ده‌بیت به‌پهرده‌داری هه‌له‌ب، پاش ماوه‌یه‌ک له (صفد⁽²⁴⁾) نوینه‌ری پادشا ده‌بیت، دواتر ده‌گوازیته‌وه بو (طرابلس)، به‌رده‌وام به‌پرسیاریتی ئه‌م کورده هه‌زبانیه له هه‌لکشان و داکشاندان بوه، تاوه‌کو له‌سالی (806/ک1403 ز) به‌نه‌خۆشی مردوه (ابن تغری بردی، 1984، ج 2، 472؛ ج 5، 312؛ السخاوی، دون تاریخ، ج 2، 316)، هه‌روه‌ها له‌سالی (791/ک1388ز) (ابن قفجق ابن جمال الدین الهذبانی

الکردی) پۆستی پەردەداری وەرگرتو، لە بەرامبەر دا بڕی (800 هەزار درهەمی) لێ وەرگیراوه، کهچی ماوهیهکی کهم لهو پۆستهدا ماوهتهوه، پاشان بهگۆیرهی مه‌رسومیکی به‌رزکراوتهوه بۆ قه‌لا (ابن قاضی شه‌به، 1977، ج 3، 262)، هه‌رچه‌نده دیارینه‌کراوه مه‌به‌ست کام قه‌لایه‌یه، به‌لام به‌گۆیره‌ی روداوه‌کان وای بۆ ده‌چین قه‌لا‌ی دیمه‌شق بێت.

له‌پاستیدا چه‌ندان پۆستی دیکه‌ی کارگیرێ هه‌ن له‌ ده‌وله‌تی مه‌مالیکی چه‌رکه‌سیدا، که‌وا کوردانی هه‌زبان‌ی پینگیه‌یشتون، له‌و رینگه‌یه‌وه خزمه‌تیان به‌ شارستانییه‌ت کردوه، به‌نمونه‌ پۆستی (الطبرداریه‌=ته‌وردار) یه‌کیکه‌ له‌و پۆستانه‌ی که‌ میری ته‌ور هه‌لگر له‌پیشه‌وه‌ی یه‌که‌ی ته‌ور هه‌لگر بوه له‌کاتی رۆشتنی سولتان (القلقشندی، دون تاریخ، ج 5، 434)، به‌نمونه (ناصر الدین محمد بن احمد الهذبانی الکردی) ماوه‌یه‌ک له‌ قاهیره‌ ته‌به‌ردار بوه، ناوبرا په‌یوه‌ستی کۆری زانایان بوه و دیندار و چاکه‌کاربوه، نوێژی به‌یانانی له (جامع الازهر) کردوه، به‌بازرگانیکردن به‌ کالای پاره‌ی په‌یدا کردوه، له‌سالی (824/ک1421ز) مردوه (ابن حجر، 1969، ج 3، 263؛ السخاوی، بدون تاریخ، ج 7، 128)، بیگومان ئه‌م هه‌لوێسته‌ی ئه‌م به‌رپرسه‌ کورده له‌ هه‌مبهر ئایین و به‌راوردکردنی به‌ به‌رپرسیانی ئیستا ره‌فتاریکی زنده‌ سه‌رنج راکیشه‌ و ته‌واو جیاوازه. هه‌روه‌ها (الامیر شهاب الدین احمد بن أسد الهذبانی الکردی) سالی (801/ک1398ز) له‌ ویلایه‌تی (منوفیه²⁵) ته‌به‌ردار بوه (المقریزی، 1997، ج 5، 457؛ ج 6، 5). له‌بۆاری سه‌ربازیشدا کوردانی هه‌زبان‌ی به‌رپرسیاره‌تی شوینه‌ گرنه‌کانیان وەرگرتو، به‌نمونه (الامیر صارم الدین إبراهیم الهذبانی) رۆلی له‌ پاراستنی ئه‌من و ئاسایشی ولاتدا بینیوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رپرسیاریتی هه‌بوه، له‌سالی (842/ک1438ز) جیگری قه‌لا‌ی (سه‌یون) بوه، له‌هه‌مان سال مردوه (المقریزی، 1997، ج 7، 421؛ ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج 15، 326).

چاودێری پۆستیکی دیکه‌ی گرنگی سه‌رده‌می مه‌مالیکی چه‌رکه‌سییه، که‌ هه‌زبانیه‌کان له‌و یه‌که‌ کارگیریه‌شدا خزمه‌تیان نواندوه، به‌نمونه (القاضي محیی الدین الإخنائي) که‌سایه‌تییه‌کی ئایینی بوه، له‌کۆرپوکۆبونه‌وه‌ی پیاوچاکان و زانایانی ئایینی به‌شداری کردوه، له‌سالی (895/ک1489) ناوی وه‌ک (نائب الناظر) له‌ نه‌خۆشخانه‌ی نوری له‌ دیمه‌شق هاتوه، وه‌لی هه‌ندی جار خزمه‌ت و تیکۆشانیان بۆ خه‌لکی ناوچه‌که‌ به‌خرابه‌ به‌سه‌ریاندا شکاوه‌ت، چونکه‌ له‌بری ریزلینانیان دوچاری کیشه‌ هاتون و له‌گه‌ل خه‌لکی هه‌ژار و نه‌داردا تیکنالاون، له‌پال هه‌مو ئه‌وانه‌دا باس له‌ژیانی خیزانی (محیی الدین الهذبانی) کراوه، که‌ هه‌لساوه ئیبراهیمی کۆری به‌ نه‌ینی خه‌ته‌نه‌ کردوه و که‌سیش نه‌یزانیوه (ابن طولون، 1998، 13، 16-18، 35، 95)، وه‌لی نازانین مه‌به‌ست له‌ خسته‌پۆی ئه‌و بابه‌ته‌ لاوه‌کییه له‌ سه‌رچاوه‌کاندا چییه؟ که‌ بۆ ئیمه‌ جیگه‌ی پرسیاره.

ههروهها (الامير اسد الهذبانى الكردى) له فهريمانرهواكانى چه له ب بوه، له سالى (785/ك1338ز) به هوى سكالاي بازركانكهكان له دژى، به فهريمانى سولتان دهستبه سه ر كراوه، ماوهى چه ند رۆژيک خراوه ته زيندان له قه لاي جه به ل، پاشان ئازادكراوه و به خشيشيكي هه زارى له طرابلس پي دراوه (المقريزي، 1997، ج 5، 149؛ ج 6، 18؛ الصيرفي، 1970، ج 1، 65).

له كايه ي دادوه ريشدا هه زبانيه كان ئه ستيه ريه كي دره وشاوه ي، شارستانيه تي سه رده مي ده سه لاتداري تي چه ركه سيه كانن، به تايبه ت بنه ماله ي ئه خنائي، به نمونه (محمد بن محمد بن عثمان بن محمد بن احمد السعدي الاخنائي الهذبانى (757-816/ك1357-1404ز)، ناسراو به (أبو عبدالله شمس الدين الدمشقي)، له ديمه شق له دايكبوه، مو فتى و ماموستا و شافعي مه زه ب بوه، وه ك ماموستا وانه ي گو تۆ ته وه، به هوى لي هاتوي ي پايه ي دادوه ري دادوه راني وه رگرتوه، بۆ چه ند ساليك دادوه ري غه ززه و چه له ب و ديمه شق و خاكه كاني ميسري دانا، ههروهها له هه ندي شار نوينه ري حوكم بوه، به نمونه نوينه ري ديمه شق بوه، له نيو سه رو ك و كه سايه تيه دياره كاني ديمه شقا هه ژمار كراوه، پيگه يه كي به رزي هه بوه (ابن تغري بردي، دون تاريخ، ج 14، 125)، ههروهها (محمد بن عبد الواحد بن محمد بن احمد بن ابي بكر بن عيسى الاخنائي الهذبانى)، له سه ر مه زه بي ماليكي بوه، جيگري فهريمانرهوا بوه، يه كيك بو له باشتري ن دادوه ره كان، له سالى (830/ك1427ز) له مه كه مردوه (ابن حجر العسقلاني، 1969، ج 3، 394)، كه سايه تيه كي ديكه (أحمد بن محمد بن محمد بن محمد بن محمد بن ابي بكر بن عيسى بن بدران)، ناسراو به (القاضي علم الدين الأحنائي)، يه كيك بوه له نوينه راني حكومه ت له قاهيره، فه قيه يه كي فه زيله تدار بوه، ئاگاداري بنه ماكاني عه قيه ده كه ي بوه، له خانه واده يه كي زانست په روهر و گه وره دار بوه، چه ند ساليك له ده سه لات بوه، خاوه ني سه رو هت و سامان و ئاكار جوان بوه، له سالى (842/ك1439ز) مردوه، (ابن تغري بردي، دون تاريخ، ج 2، 145-146).

له سالى (791/ك1388ز) (أقبغا الجمالي الهذبانى) وه ك ميري (اخور⁽²⁶⁾) ناوي هاتوه، له سالى (792/ك1389ز) كراوه ته ئه تابه كي چه له ب (المقريزي، 1997، ج 5، 238-239). له كو واري پايه كارگيرييه كاندا گه يشتين به وه ي، كه هه زبانيه كان پي كه اته يه ي گرنكي به رپوه بردي ده وه تي مه ماليكي چه ركه سي بون، هه نديكيان به باشه ناويان له سه رچاوه كان تو مار كراوه، به لام له به رامبه ردا رپزه يه كي كه ميشيان وه ك ده سه لاتداريكي خراپه كار ناويان براوه.

پشكي هه زبانيه كان له كايه ي زاستدا.

له ماوه ي فهريمانره وايه تي مه ماليكي چه ركه سي دا، كورده كان به گشتي ده وريكي گرنكيان بينيوه، له به ره وه ي له رۆژگاري ده وه تي ئه يوبي و مه ماليكي ده ريايي دا، پيگه يان به رز بوه، بۆيه ئه زمونيان له ده وه تداري و پيشكه وتنه زانستيه كاندا په يدا كرده، هه ر بۆيه له سه رده مي مه ماليكي چه ركه سي دا، به شيوه يه ك

له شیوه‌کان به‌رده‌وام بون، چه‌ندین که‌سایه‌تی له بواره جیاوازه‌کاندا ده‌رکه‌وتن، له‌وانه‌ش: (عثمان بن علی بن عثمان الهذبانی الکردی)، فه‌قیه و چاکه‌کاربوه، له‌گه‌ل هاوولاتیاندا کۆبۆته‌وه و هانیداوون بۆکاری چاکه، له‌سالی (3محررمی 701ک/1301ز) کۆچی دوا‌یی کردوه (ابن حجرالعسقلانی، 1972، ج3، 254)، له‌پراستیادا ئاماژه به‌ کایه‌ی زانسته‌که‌ی نه‌کراوه، به‌لام به‌گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی فه‌قیه بوه، که‌واته ده‌بیت شاره‌زایی له‌ قورئان و فه‌رموده‌دا هه‌بویت، وه‌لی شوینه‌که‌ی چۆل نه‌بوه، چونکه (یحیی) کوری (679-743ک/1280-1342ز) و فه‌رموده‌دا هه‌بویت، وه‌لی شوینه‌که‌ی چۆل نه‌بوه، چونکه (یحیی) کوری (679-743ک/1280-1342ز) شوینی گرتۆته‌وه، له‌ریگه‌ی گۆیگرتن له‌ زانایان ئاویتته‌ی دونیای زانست بوه (الفاسی، 1990، ج2، 303-304)، پاشان خانه‌ی (دار الحدیث الاشرفیه⁽²⁷⁾)ی وه‌رگرتوه، هه‌لساوه به‌ خیرات و دادپه‌روه‌ری له‌نیو خه‌لکیدا (ابن حجر العسقلانی، 1972، ج6، 190)، تییینی ئه‌وه ده‌کریت که ده‌رباره‌ی سالی له‌دایکبونی جیاوازی هه‌یه هه‌روه‌ک (ابن حجر) به‌ سالی (669ک/1270ز) دیاری کردوه (ابن حجر العسقلانی، 1972، ج6، 190)، به‌لام نازانین ناوبراو پشتی به‌ کام سه‌رچاوه به‌ستوه، له‌کاتیگدا (الفاسی) بیست سال پیش ناوبراو مردوه، که‌چی سالی (743ک/1342ز) به‌سالی مردنی دیاریکردوه.

هه‌روه‌ها (صوفی ناصرالدین محمد بن موسی الهذبانی الموصلی) (777-860ک/1375-1456ز) له‌ دیمه‌شق له‌ دایکبوه، له‌وئ گه‌وره بوه، له‌ منداڵیه‌وه خوی داوته ته‌سه‌وف، له‌ (ابی بکر الموصلی) باپیری‌وه ته‌سه‌وفی وه‌رگرتوه، له‌و بواره‌دا چه‌ند دانراوی داناوه (السخاوی، دون تاریخ، ج10، 65) له‌ نمونه‌ی کتییی (فتوح الوهاب ودلائل الطلاب الی منازل الاحباب)ه (البغدادی، دون تاریخ، ج2، 200)، دوا‌ی گه‌رانم بۆ دۆزینه‌وه‌ی کتییه‌که و به‌رده‌ستبونی له‌ ئیستادا، دوا‌جار له‌ سایتیک به‌ناوی:

(JUMA ALMAJID CENTER FOR CULTURE & HERITAGE) به‌ ژماره (238799)ه‌یه، که (دار الکتب الظاهرية) چاپیکردوه (5384) (www.almajidcenter.org/), به‌داخه‌وه نه‌مان توانی کتییه‌که به‌کینه‌وه و بیخه‌ینه به‌رده‌ست یاخود بزانیان ناوه‌پۆکی کتییه‌که باس له‌ چی کراوه.

ئاواکاری

ئاواکاری به‌ یه‌کیک له‌ لیکه‌وته هه‌ره گرنه‌کانی کورد، له‌ شارستانییه‌تی ده‌وله‌تی مه‌مالیکدا داده‌نریت، به‌وه‌ی پیشکداریه‌کی کارایان له‌ دروستکردنی مزگه‌وت و خانه‌قا و خویندنگا و نه‌خۆشخانه و گه‌رماو و بازار و گۆرستان و..هتد دا کردوه (بروانه: المقریزی، 1418ه‌ ج1، ج2، 17، 259؛ ج3، 149-155؛ ج4، 22، 302، 315، 339)، شوینه‌واره‌کان گه‌وه‌ایدهری ئه‌و پراستیهن، هه‌روه‌ک ئاماژه به‌ بونی (حمام الهذبانی) کراوه له‌ حه‌له‌ب (سبط ابن العجمی، 1417ه‌ ج1، 354)، بیگومان ئه‌مه گوزارشتیکی ئاشکرایه له‌ پابه‌ندبونی کورد به‌ خزمه‌تگوزاری پاک و خاوینی. هه‌روه‌ها ئاماژه به‌ (دار ابن الهذبانی)یش پیکراوه (سبط ابن العجمی، 1417ه‌ ج1، 492)، به‌لام نازانین مه‌به‌ست مالی که‌سیکی هه‌زبانیه، یاخود دامه‌زراوه‌یه‌کی

خزمهت گوزاری بوه، له لایهکی دیکه (جامع الاطروش) (سبط ابن العجمی، 1417هـ، ج 1، 246)، که له لایه ن (أقبغا الاطروش) ی هه زبانی ئه وکاته ی جیگری حه له ب بوه، له سالی (801/ک/1398ز) دهستی به بنیاتنانی کردوه، به لام دوا ی ئه وه ی دورخراوه ته وه بۆ طرابلس و دیمه شق، وادیاره کاره که ی به ته واونه کراوی ماوه ته وه، بۆیه کاتیکی له سالی (806/ک/1403ز) دهگه پیتته وه بۆ حه له ب، دهست دهکات به ته واکردنی بیناکه، له سه ر ده رگای به شی باکوری نوسراوه "عمر هذا الجامع المبرور ابتغاء لوجه الله تعالى المقر الأشرف العالی المولوی العالی العادلی المخدمی الکافلی السیفی دمرداش الناصری مولانا ملک الأمراء کافل المملکتین الشریفیتین الحلیة والطرابلسیة أعز الله أنصاره وضاعف اقتداره بمحمد وآله بتولی العبد الفقیر إلى الله تعالى یوسف الأشرفی وکان الفراغ منه بشهر شعبان المکرم سنة 812" (الغزی، 1419هـ، ج 2، 283-284)، ناوبراو له شهوی ههینی (17جمادی دوهمی 806/ک/1403ز) کوچی دوا بیکردوه، له نیو ئه و مزگه وته دا نیژراوه که دروستی کردوه، به که سیک هیمن و ژیر و چاکه کار و شیخی هه ندیک له ناودارانی ئه و پوژگار ه ستایشکراوه (سبط ابن العجمی، 1417، ج 2، 246-247؛ السخاوی، دون تاریخ، ج 2، 316).

کاتیکی (الامیر علاء الدین علی بن ناصر الدین الهذبانی) له سالی (809/ک/1406ز) نوینه رایه تی قودسی وه رگرت هه لسا به دروستکردنی خویندنگای (الصیبیة) له قودس (العلیمی، دون تاریخ، ج 2، 38؛ علی، 1983، ج 6، 119)، ههروه ها (قازی شمس الدین محمد بن فخر الدین الاخنائی) له سالی (816/ک/1413ز) مردوه، هه لسا وه به دروستکردنی (دار القران الاخنائیة) له سه ر پاشماوه ی بینای پوخاوی (دار الرشاشیة) (النعمی، 1973، 13-14؛ قتیبة الشهابی، 1999، ج 2، 168)، هه رچی (ناصر الدین محمد بن موسی الهذبانی) (777-863/ک/1375-1458ز) هه لسا وه به دروستکردنی خه لوه تگا (الزاویة) له (المیدان الحسی) له دیمه شق له ناوچه ی (القبیبات)، که شوینی خوداپه رستی سو فیه کان بو، هه مو هه فته یه ک وانه ی ته سه و فیان ده خویند و خوداپه رستیان تیدا ئه نجام ده دا (ابن القیصری، دون تاریخ، ج 7؛ السخاوی، دون تاریخ، ج 10، 65)، له کوواری ئه م زانیاریانه دا، ده توانین بلیین، کاروانی ژیاری هه زبانییه کان فره چه شنه و گه لیکی دیکه هه لده گریت له باره یه وه بدوین، به لام کو و به ندی رینماییه کان له وه زیاتر ریگه مان پینادات خامه مان به رده وامییت.

ئه نجام

- 1- هه زبانی هۆزیکه گه وره ی کورده و له چه ند تیره و لقی جیا جیا پیکهاتوه، هه ریه که له و تیرانه میژویه کی تایبه ت به خو یان هه یه، له کایه ی سیاسی و سه ربازی و بنیاتنانی شاره ستانییه تدا، میژویه کی دره وشاوه و دیاریان له رابونی کورد، له سه ده کانی ناوه راست له جیهانی ئیسلامیدا تو مار کردوه.
- 2- هه زبانییه کان به ناوچه یه کی فراوانی جوگرافیدا له جیهانی ئیسلامی بلا و بونه ته وه، که له ئاران و ئازربایجان ه وه دریژ ده بیته وه بۆ شام و میسر، ئه مه ش به لگه ی گه وره یی هۆزه که و کاراییان له مه یدان ی سیاسی و زانستی و پو شنبیری دا به پیوه ره کانی ئه وکات ده رده خات.

- 3- له بواری بهرپههبردن و دامهزراوهکانی ولات و بیاتنانی شارستانییهتیکی ریکخراودا، پشکداریان کردوه و لهگهڵیک پایهی کارگیریدا خزمهتیان کردوه.
- 4- له کایه‌ی زاست و بنیاتنانی مه‌عریفه‌دا، گه‌لێک که‌سایه‌تی هه‌زبانێ له سه‌رچاوه‌کانی میژوی ئیسلامی به‌سه‌رهات و پۆلیان تۆمار کراوه، تایبه‌ت له زانسته‌کانی فه‌رموده و فه‌هو ..هتد، هه‌روه‌ها له‌بواری ئه‌ده‌بیشدا خزمه‌تیکی دیاریان به‌ ئه‌ده‌بیاتی ئیسلامی له‌سه‌رده‌مه‌دا کردوه.
- 5- له‌بواری ئاواکایشدا ئه‌وان دڵ سه‌خاوه‌ت و هه‌زریکی کارای ناو شارستانییه‌تی شام و میسرن.

Contribution and involvement of Hazbans in islamic civilization(648_923H/1250_1517AD), Bahri and Charkas mamluks era as an illustration, Historical Analysing research Hussein Abdalrahman Hussein

Department of History, College of Humanitis, University of Raparin, Rania, Kurdistan of Region, Iraq.

Abstract

Al-Hazbany played a significant role in building and managing authority during the Middle Ages, establishing a Kurdish emirate within the Islamic state. Their influence extended beyond their homeland, as they journeyed thousands of kilometers towards Egypt and the Levant, actively participating in state affairs. Notably, the tribe made substantial contributions to scientific development, particularly during the eras of the Bahri Mamluks and Circassian kingdoms. The research comprises an introduction and two sections. The introduction sheds light on the origins of the Al-Hazbany tribe, their geographical presence, and their early political engagements, Especially in the Kurdistan regions, because they started their first political and military uprising in Kurdistan. The first section explores the multifaceted role of the tribe in the Bahri Mamluks kingdoms, covering administrative, scientific, religious, and literary aspects, Because with the disappearance of Ayyubid rule, the Hazbanis continued to provide scientific and administrative services. In the second section, the focus shifts to the Circassian kingdoms, providing insights into the administrative and scientific roles of the Hazbanys and their significant contributions to reconstruction. We note that during this period the Kurdish Hazbanis paid attention to the aspect of prayer, for example, the construction of mosques, scientific sites and even places known by their names, but it is not known why they were used.

Keywords: Al-Hazbany, Bahri Mamluks, Circassian Mamluks, civilization

لیستی سهراوهکان

- ابن الأثیر، أبو الحسن عزالدین بن علی الشیبانی الجزری، (1997)، الكامل فی التاریخ، تحقیق: عمر عبد السلام تدمری، بیروت، الناشر: دار الكتاب العربی.
- الأصطخری، أبو اسحاق محمد بن ابراهیم (2004)، مسالك الممالک، بیروت، دار صادر.
- البديسی، الامیر شرفخان، (2001)، الشرفنامه فی تأریخ الدول والإمارات الكردية، ترجمة: محمد جمیل ملا احمد روزبیانی، ط2، اربیل، مطبعة مؤسسة موکریانی.
- ابن تغری بردی، جمال الدین أبو المحاسن یوسف، (دون تاریخ)، النجوم الزاهره فی ملوک مصر والقاهره، مصر، دار الکتب.
- ابن تغری بردی، جمال الدین أبو المحاسن یوسف، (1983)، الدلیل الشافی علی منهل الصافی، تحقیق: فهیم محمد شلتون، القاهرة، دون مطبعة.
- ابن تغری بردی، جمال الدین أبو المحاسن یوسف، (1984)، المنهل الصافی والمستوفی بعد الوافی، تحقیق: محمد محمداًمین، القاهرة، الهيئه المصريه العامه للكتاب.
- الجوينی، أبو محمد عبدالله یوسف (2004)، الجمع والفرق (أو كتاب الفروق)، تحقیق: عبد الرحمن بن سلامة بن عبد الله المزیني، الناشر: دار الجیل للنشر والطباعة والتوزیع، بیروت.
- ابن حجر العسقلانی، شهاب الدین أحمد بن علی بن محمد، (1969)، إنباء الغمر بأبناء العمر، تحقیق: حسن حبشی، مصر، الناشر: المجلس الأعلى للشئون الإسلامية.
- ابن حجر العسقلانی، شهاب الدین أحمد بن علی بن محمد، (1972)، الدرر الكامنة فی أعیان المائة الثامنة، تحقیق: محمد عبدالمعین خان، حیدر آباد.
- ابن حجر العسقلانی، شهاب الدین أحمد بن علی بن محمد، (1998)، رفع الإصر عن قضاة مصر، تحقیق: علي محمد عمر، القاهرة، الناشر: مكتبة الخانجي.
- ابن حجي، شهاب الدین ابی العباس أحمد بن حجي السعدی، (2003)، تاریخ ابن حجي، ضبط النص وعلق علیه: أبو يحيى الكندري، بیروت، دار ابن حزم.
- ابن حوقل، أبوالقاسم بن حوقل النصیبی، (1938)، صورة الأرض، أفسست لیدن، بیروت، الناشر: دار صادر.
- ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد، (1981)، العبر وديوان المبتدأ والخبر فی أيام العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوی الشأن الاكبر (تاریخ ابن خلدون)، تحقیق: خليل شحادة، بیروت، دار الفكر.
- ابن خلكان، أبو العباس شمس الدین أحمد بن محمد بن أبی بكر، (ج3، 1990؛ ج7، 1994)، وفيات الاعیان وانباء ابناء الزمان، تحقیق: إحسان عباس، بیروت، دار صادر.
- الذهبي، شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان، (1985)، العبر فی خبر من غبر، تحقیق: أبوهاجر محمد سعید بن بیسونی زغلول، بیروت، دار الكتاب العامه.
- الذهبي، شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان، (1988)، معجم الشيوخ الكبير للذهبي، تحقیق: محمد الحبيب الهيلة، الطائف - المملكة العربية السعودية، الناشر: مكتبة الصديق.
- الذهبي، شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان، (1993)، تاریخ الاسلام و وفيات المشاهيد والاعلام، تحقیق: عمر عبد السلام تدمری، ط2، بیروت، دار الكتاب العربی.

- السبكي، تاج الدين عبدالوهاب بن تقي الدين، (1986)، طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: محمود محمد الطناحي -عبدالفتاح محمد الحلو، بيروت، دار إحياء الكتب العربية.
- سبط ابن العجمي، احمد بن ابراهيم بن محمد بن خليل، (1417)، كنوز الذهب في تاريخ حلب، حلب، دار القلم.
- السخاوي، شمس الدين أبو الخير محمد بن عبد الرحمن بن محمد، (دون تاريخ)، الضوء اللامع لأهل القرن التاسع، بيروت، الناشر: منشورات دار مكتبة الحياة.
- السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر، (دون تاريخ)، بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، صيدا، الناشر: المكتبة العصرية.
- السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر، (1967)، حسن المحاضرة في تاريخ مصر والقاهرة، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، مصر، الناشر: دار إحياء الكتب العربية.
- ابن الشعار، أبو البركات كمال الدين المبارك بن أبي بكر الموصلي، (2005)، قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان، تحقيق: كامل سلمان الجبوري، بيروت، دار الكتب العلمية.
- الغزّي، كامل بن حسين بن محمد بن مصطفى، (1419)، نهر الذهب في تاريخ حلب، ط2، حلب، الناشر: دار القلم.
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك، (1997)، أعيان العصر وأعوان النصر، تحقيق: علي أبو زيد وآخرون، دمشق، دار الفكر.
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك، (2000)، الوافي بالوفيات، تحقيق: أحمد الارناؤط وتركي مصطفى، بيروت، دار إحياء التراث العربي.
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك، (2007)، نكت الهميان في نكت العميان، علق عليه و وضع حواشيه: مصطفى عبدالقادر عطا، بيروت، الناشر: دار الكتب العلمية.
- ابن طولون، شمس الدين محمد بن علي، (1998)، مفاكهة الخلان في حوادث الزمان، وضع حواشيه: خليل المنصور، بيروت، الناشر: دار الكتب العلمية.
- العليمي، ابو اليمن مجير الدين عبدالرحمن بن محمد، (دون تاريخ)، الأنس الجليل بتاريخ القدس والخليل، تحقيق: عدنان يونس عبد المجيد نباتة، عمان، الناشر: مكتبة دنديس.
- العمرى، شهاب الدين أحمد بن فضل الله، (1988)، التعريف بالمصطلح الشريف، تحقيق: محمد حسين شمس الدين، بيروت، الناشر: دار الكتب العلمية.
- العمرى، شهاب الدين أحمد بن فضل الله، (1988)، مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: عبدالقادر خريسيان، الامارات، دون مطبعة.
- العيني، بدر الدين محمود، (2010)، عقد الجمان في تاريخ اهل الزمان، تحقيق: محمد محمدامين، القاهرة، دار الكتاب والوثائق القومية.
- الفاسي، محمد بن احمد بن علي، (1990)، ذيل التقييد في رواة السنن والأسانيد، تحقيق: كمال يوسف الحوت، بيروت، دار الكتب العلمية.
- الفاسي، محمد بن احمد بن علي، (1998)، العقد الثمين في تاريخ البلد الأمين، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، بيروت، الناشر: دار الكتب العلمية.
- أبو الفداء، الملك مؤيد عمادالدين إسماعيل بن علي بن محمود الايوبي، (2006)، تقويم البلدان، القاهرة، مكتبة الثقافة الدينية.

- ابن قاضي شهبة، تقى الدين ابى بكر بن أحمد، (1977)، تاريخ ابن قاضي شهبة، تحقيق: عدنان درويش، دمشق، دون مطبعة.
- القلقشندى، أحمد بن على، (دون تاريخ)، صبح الأعشى فى صناعة الإنشاء، بيروت، الناشر: دار الكتب العلمية.
- ابن القيصرى، محمد بن موسى ناصرالدين، (دون تاريخ)، ديوان فى الحقائق والاسرار الالهية والاحوال والمقامات السلوكية، تحقيق: عاصم ابراهيم، بيروت، كتاب ناشرون.
- الكتبى، محمد بن شاكر بن أحمد الحلبي، (1974)، فوات الوفيات، تحقيق: إحسان عباس، بيروت، الناشر: دار صادر.
- الكتبى، محمد بن شاكر بن أحمد الحلبي، (ج20، 1980؛ ج21، 1984)، عيون التواريخ، تحقيق: نبيلة عبد المنعم داود وفيصل السامر، بغداد، دار الحرية.
- ابن كثير، عماد الدين بن عمر القرشى دمشقى، (1993)، طبقات الشافعيين، تحقيق: أحمد عمر هاشم، محمد زينهم محمد عزب، دون مكان، الناشر: مكتبة الثقافة الدينية.
- ابن كثير، عماد الدين بن عمر القرشى دمشقى، (1997)، البدايه والنهايه، تحقيق: عبدالله عبدالرحمن تركى، دون مكان، مركز بحوث والدراسات العربية الاسلاميه بدارهجر.
- ابن كنان، محمد بن عيسى، (1991)، حقائق الياسمين فى ذكر قوانين الخلفاء والسلطين، تحقيق: عباس صباغ، بيروت، دار النفائس.
- مسكويه، أبو على محمد بن أحمد بن يعقوب، (2000)، تجار الأمم وتعاقب الهم، تحقيق: ابو القاسم امامى، ط2، تهران، سروش.
- المسعودى، أبو الحسن على بن الحسين بن على، (دون تاريخ)، التنبيه والإشراف، تحقيق: عبدالله إسماعيل الصاوى، القاهرة، دار الصاوى.
- المسعودى، أبو الحسن على بن الحسين بن على، (2005)، مروج الذهب ومعادن الجوهر، تحقيق: محمد هاشم الغسان وعبدالمجيد طمعة، بيروت، دون مطبعة.
- المقدسى، محمد بن أحمد، (1980)، أحسن التقاسيم فى معرفة الأقاليم، تحقيق: غازي طليمات، دمشق، وزارة الثقافة والارشاد القومى.
- المقرئى، تقى الدين أحمد بن على، (1418)، الخطط المقرئى (كتاب المواعظ والاعتبار الخطط الاثار)، بيروت، دار الكتب العلمية.
- المقرئى، تقى الدين أحمد بن على، (1997)، السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، بيروت، دار الكتب العلمية.
- المقرئى، تقى الدين أحمد بن على، (2002)، درر العقود الفريده فى تراجم الاعيان المفيده، تحقيق: محمود الجليلى، دون مكان، دار الغرب الاسلامى.
- المنذرى، زكى الدين أبو محمد عبدالعظيم بن عبدالقوى، (1984)، التكملة لوفيات النقلية، تحقيق: بشار عواد معروف، ط3، بيروت، مؤسسة الرسالة.
- ابن الوردى، عمر بن مظفر بن عمر بن محمد ابن ابى الفوارس، (1996)، تاريخ ابن الوردى، بيروت، دار الكتاب العلمية.
- النعمى، عبدالقادر بن محمد، (1973)، دور القران بدمشق، تحقيق: صلاح الدين المنجد، بيروت، دار الكتاب الجديد.
- النعمى، عبدالقادر بن محمد، (1990)، الدارس فى تاريخ المدارس، تحقيق: إبراهيم شمس الدين، دون مكان، الناشر: دار الكتب العلمية.
- ياقوت الحموى، شهاب الدين أبو عبدالله الرومى، (1995)، معجم البلدان، بيروت، دار صادر.

- اليونينى، موسى بن محمد بن أحمد بن قطب الدين، (1960)، ذيل مرآة الزمان، حدر آباد، الدكن، مطبعة دائره المعارف العثمانية.
- حسن، قادر محمد، (2009)، إسهامات الكرد فى الحضارة الاسلامية (دراسه عن دور الكرد الحضرى فى مصر و بلاد الشام خلال عهد المماليك البحرية 648-784 هجرى/1250-1382 م)، أربيل، مطعة الحاج هاشم.
- حسن، قادر محمد، (2011)، الامارات الكردية فى العهد البويهى، أربيل، مطبعة روزه لات.
- حسين، حمدي عبدالمنعم محمد، (2000)، دراسات فى تاريخ الايوبيين والمماليك، دار المعرفة، الاسكندرية
- رسول، إسماعيل شكر، (2001)، الامارة الشدادية الكردية فى بلاد ئاران، أربيل، مؤسسة موكریان.
- الزركلى، خير الدين محمود محمد علي فارس، (2002)، الأعلام، ط15، دون مكان، الناشر: دار العلم للملايين.
- زكى، محمد أمين، (1930)، خلاصه تاريخ الكرد كردستان، ترجمه ك محمد على عونى، القاهرة، دون مطبعة.
- زكى، محمد أمين، (1930)، تاريخ الدول والامارات الكردية فى العهد الاسلامى، ترجمه: محمد على عونى، القاهرة، مطبعة السعادة.
- مير سليم إسماعيل محمد أمين، (دون تاريخ)، هدية العارفين أسماء المؤلفين وآثار المصنفين، بيروت، دار إحياء التراث العربى.
- عاشور، سعيد عبدالفتاح، (1976)، العصر المماليكى فى مصر والشام، ط2، القاهرة، دار النهضة العربية.
- على، محمد كرد، (1983)، خطط الشام، ط3، دمشق، الناشر: مكتبة النورى.
- قادر، كامل أسود، (2014)، دور الكورد الحضارى فى مصر وبلاد الشام خلال عهد دولة المماليك الجركسة.
- قتيبة الشهابى، (1999)، معجم دمشق التاريخى للأماكن والاحياء والمشيدات ومواقعها وتاريخها كما وردت فى نصوص المؤرخين، دمشق، منشورات وزارة الثقافة.
- كى لسترنج، (1985)، بلدان الخلافة الشرقية، تعريب: بشير فرنسيس وكوركيس عواد، ط2، بيروت، مؤسسة الرسالة.
- محمود، احمد عبدالعزيز، (2001)، الامارات الهذبانیه الكردية فى أذربيجان وأربيل والجزية الفراتيه من (293-656 هجرى/905-1258 ميلادى)، أربيل، مؤسسة موكریان.
- العبادى، احمد مختار، (2010)، ميژوى ئه يوبى و مه ملوكيه كان، وهركيترانى: نهاد جلال، سليمانى، چاپخانه نارين.
- موكریانى، حوسين حوزنى، (1962)، ديريكى پيش كه وتن، ههولير، دون مطبعة.
- Minorsky.v.(1953). studies in Caucasian history, London.
- أبو دمة، أمين، (1988)، الحياة الاقتصادية فى بلاد الشام فى العصر الايوبى، رسالة ماجستير مقدمة كلية الاداب والعلوم الانسانية - قسم التاريخ - جامعة دمشق.
- كريم، الياس أحمد، (2008)، الدور السياسى والحضارى للهذبانين فى مصر وبلاد الشام، رساله ماجستير، كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، أربيل.
- النقشبندى، حسام الدين على غالب، (1984)، أذربيجان، 420-654 هجرى/1029-1256 ميلادى، دراسه فى أحوالها السياسيه والحضارية، أطروحه دكتورا، كلية الاداب، جامعه بغداد.

حسین، حسین عبدالرحمن، (2017)، کۆچی کوردان بۆ ولاتی شام و مصر له سه ده کانی (6_7/ک7_12_13ن) (لیکۆلینه وه یه کی میژوییه له ره هه ند و لیکه وته کانی)، ماسته رنامه، کولێژی زانسته مرۆڤایه تیه کان-زانکۆی راپهرین، رانیه.

أبو بكر، أحمد عثمان، (1919)، الكرد فی کتابات المسلمین الاوئل، مقال مستل من مجله کلیه الادب، بغداد، العدد (24).
مه هدی عثمان، (2019)، العز الضریر-عه زه کویری ئه ربیلی -نوسه یی و ئینو ئه بیلهیجائی هه زبانی ئه ربیلی-هه ولیر په یوه ندی نیوان دو زانا، گۆڤاری زانکۆی کۆیه، ژماره (v2n2).
(www.almajidcenter.org/)

په راویزه کان

- 1-چپای سلق: السَّلَقُ: چپایه کی به رزه ده پونیه سه ر پوباری زاب له ناوچه ی موصل، په یوه سه ناوچه ی شاره زور، به (سلق بنی الحسن بن الصبّاح بن عبّاد الهمدانی) ناسراوه (یاقوت الحموی، 1995، ج3، 238)
- 2-مه مالیکه کان: ناوی مه مالیک له مه ملوکه وه سه رچاوه ی گرتوه، که مه به سه لئی ئه و تورکه کۆیلانه ن، که له دوا ی فتوحاتی ئیسلامی له ناوچه کانی پوژه لاتی ئیسلامی هینراون و له بازاره کان کپین و فرۆشتنیان پیوه کراوه (پروانه: حسین، 2000، 153-156)
- 3-مه مالیکه ده ریایی: له ناوی مه مالیکه کان (کۆیله کان) مه لیک صالح نجم الدین ئه یوبه وه هاتوه، دوا ی ئه وه ی بونه مه ترسی مه لیک صالح بریاریدا به دروستکردنی قه لایه ک له دورگی (الروضه) له نزیک (المقیاس) و تیایدا نیشه جیکردن به ته واوی پیداویسته سه ربازییه کانه وه (پروانه: العبادی، 2010، 89-90).
- 4-العز الضریری: ناوی ته واوی (عزالدین حسن بن محمد بن احمد الاربلی)، زانا و فه یله سو فیکه دیار بو، له سالی (586/ک1190ز) له گوندی ئه قسای سه ر به شاری نوسه ییبین له دایکوه له (مانگی ره بیعی کۆتایی 660/ک1261ز) له دیمه شق مردوه (الیونینی، 1992، ج2، 166-169؛ هه روتی، (2019)، 73-74).
- 5-والی: پۆستیکی کارگیتری بو، ئه رکی سه ره رشتیکردنی ویلایه تیک بو له به ریوه بردندا و گوێرایه لی کردنی خه لکه که ی له ئه ستۆ بوه (القلقشندی، دون تاریخ، ج1، 86).
- 6-الاشمونین: أشمون که میسراییه کان پینده لئین الاشمونین، شاریکی کونه و ناوچه یه که له (الصعید الادنی) له رۆژئاوا ی نیل (یاقوت الحموی، 1995، ج1، 200)
- 7-شد الدواوین: پایه یه کی کارگیتری بو له ده ولته ی مه ملوکیدا، ئه و که سه هاویری وه زیر و وته بیژ بو له پوخته کردنی دارایی ده ولت دا..هتد (القلقشندی، دون تاریخ، ج4، 23؛ حسن، 2009، 107).
- 8-کشف الوجه البحرى: له رۆژگاری مه مالیکه کاند به رپرسایاریه تیکی گرنگ بو، به وه ی هه لده ستا به سه ره ره رشتیکردن و چاودیری کردنی هه مو زهویه کانی الوجه البحرى (القلقشندی، دون تاریخ، ج4، ص26؛ حسن، 2009، ص109).
- 9-ده زگای خه زانه (نظر الخزانة): به یه کیک له بنه ما گرنه گه کانی ده ولت داده نریت، له به ره وه ی کۆگای هه لگرتن و پاراستنی مولک و مالی ده ولت بو، وه زیفه یه کی تایبه تیش بو، سه ره تا بچوک بو دواتر کرا به کۆگای گه وره (العمری، 1423هـ ج4، 31).

- 10-الاحنائی (ئه خنائی): خیزانیکی دیاری پوژگاری دهولهتی مه مالیکی دهریان و پوژلیکی دیاریان له بهرپوهبردنی دامودهزگا کارگیزیهکان و خزمهتکردن به زانست گیزاوه، سهلمینراویشه که سهه بههوزی گهوره ی هه زبانیان (ابن تغری بردی، دون تاریخ، ج 11، 136؛ حسن، 2009، 118، هامش رقم 1).
- 11-قاضی القضاة: به یه کیک له شهش پوخته دینه دیارهکان داده نریت، که ههلهدهستی به جییه جیکردنی نه حکامه شه رعیهکان و جلهگیری کردنی سهه پوچیکاران (القلقشندی، دون تاریخ، ج 3، 577).
- 12-محتسب: بهرپرسی کیش و پیتوانه بو، که له لایه ن فه مانره وای شار راده سپیردرا بو فه مان به چاکه و نه هی له خراپه و ریکهستی ژانی پوژانه ی خه لک، ریکریکردن له کهسانی خراپه کار و له ری لاده ر (القلقشندی، دون تاریخ، ج 4، 38).
- 13-العدالیه الکبری: نه م قوتایخانه یه له دیمه شق له باکوری (الجامع) له پوژئاوا و له پوژه لاتی (الخانفاه الشهابیه)، یه که مجار له لایه ن نوره دین محمود زهنگی دروستکرا، پاشان به شیکی له لایه ن مه لیک عادل سیف الدین بنیاتنرا (النعیمی، 1990، ج 1، 271).
- 14-البرانیة: به یه کیک له خویندنگا گهورهکان داده نریت، که له شام له لایه ن خاتو ست شام کچی نه جمه دین نه یوب دروست کراوه، بو زانیاری بروانه: (النعیمی، 1990، ج 1، 208).
- 15-مؤلهتی زانستی: شیوازیکی باوی سه دهکانی ناوه راست و سه رده می نویش بو له جیهانی ئیسلامیدا، که فیرخواز له لای ماموستایه کی ئایینی یان زیاتر ده بخویند، دوا ی ته واکردنی نه رکه که ی له کو تایی دا مؤلهتی زانستی پیده درا (تویژه ر).
- 16-أمیر المؤمنین معتضد داود: ناوی ته وای (داود بن محمد بن ابوبکر)، خه لیفه ی عه باسی بو له قاهیره، له سالی (782/ک1380ز) له دایکوبه، له سالی (845/ک1441ز) مردوه (السخاوی، دون تاریخ، ج 3، 215).
- 17-المستنجد یوسف: ناوی (یوسف بن محمد بن ابوبکر)، له دوا ی مردنی براکه ی پایه ی خه لیفه ی له قاهیره پیدراوه له سالی (859/ک1454ز)، له سالی (884/ک1479ز) مردوه (السخاوی، دون تاریخ، ج 10، 329).
- 18-الصدر المناوی: ناوی ته وای (صدر الدین أبو المعالی محمد بن ابراهیم بن اسحق)، ناسراو به الصدر المناوی، دادوه ری شافعی بو، زانایه کی پایه بهرز بو، له سالی (803/ک1400ز) مردوه (المقریزی، 1997، ج 6، 69).
- 12-الممالیک الجراکسه: نه ژادیان له ره گهزی قوقازیه، نیش تیمانیان له بنه رته دا بلاد الکرچ (جورجیای ئیستایه)، له نیوان باکوری ده ریای قه زوین و پوژه لاتی ده ریای رهش، هه روه ها ناسراون به مه مالیکی (البرجیه)، نه وانه کو مه لیک بون ته نها چه رکه سی بون که سولتان قه لاون له قه لادا نیش ته جیکردن و به بورجیه ناسران (القلقشندی، دون تاریخ، ج 4، 456؛ المقریزی، 1418هـ، ج 3، 420-421؛ عاشور، 1976، 141).
- 20-نیابة غزة: نیابة غزة: یه کیک بو له نوینه رایه تیه کانی که ناره کانی بیابانی پوژئاوا له دیمه شق (القلقشندی، دون تاریخ، ج 4، 204-205؛ قادر، 2014، 37، هامش رقم 4).
- 21-الرحبة: شاریکی گهوره یه له هه ریمی جزیره، به ره و بیابانی طلیسان، قه لاو گردیکی هه یه (المقدسی، 1980، 215؛ کی لسترنج، 1985، 137).
- 22-صهیون: قه لایه ک بو له حمص له باشوری پوژه لاتی لازقیه (یاقوت الحموی، 1995، ج 3، 436).
- 23-البهنسا: شاریکه له میسر له ناوچه ی صعیدی خوارو له پوژئاوا ی نیل (یاقوت الحموی، 1995، ج 1، 516).
- 24-صفد: شاریکه له چپای (عاملة المطلة) له حمص له شام، نه وه چپای لبنا نه (یاقوت الحموی، 1995، ج 3، 412).
- 25-منوفیه: له گونده کونه کانی میسره (بروانه: یاقوت الحموی، 1995، ج 5، 216).

- 26- میر اخور: میریکه سه‌رپه‌رشتی ته‌ویله‌خانه‌ی سولتان و شازاده‌کانه، که له‌م ته‌ویله‌یه‌دا (ئه‌سپ و وشتر و ئاژه‌لی دیکه) به‌خێو کراون و بو‌ خزمه‌تی گه‌وره‌کانیان به‌کاره‌ینراون (القلقشندی، دون تاریخ، ج5، 433).
- 27- دار الحدیث الاشرافیة: له‌ته‌نیشته‌ ده‌رگای پۆژه‌ه‌لاتی قه‌لا و پۆژئاوای عه‌صرونییه و باکوری قه‌یمازییه‌ی حه‌نه‌فییه، له‌سه‌رتادا مالی میر (صارم الدین قایماز) بوه، پاشان له‌لایهن (الملك الاشراف مظفر الدین موسی بن العادل) کپ‌دراوه و (دار الحدیث)ی له‌سه‌ر دروست‌کردوه و کردویه‌تی به‌ شوینی ئه‌و شیخه‌ی وانه‌ی تیدا گوتوته‌وه (النعمی، 1990، 7، 15)